

SZÍNHÁZI VILÁG

Szerkesztik: Balassa Emil és Kardos István.

Gombaszöghy Ella
 „Az arany kakas”-ban (Vígsház)
 Egyesszám.

III. évf.

Ára 5 kor.

24. szám.

EGRESSY GITTA
a debreceni színház tagja

SZÍNHÁZI VILÁG

Komédia

Szerkesztőség:

III., Rökk Szilárd-u. 16.

Telefon: J. 33—67.

Felelős szerkesztő: BALASSA EMIL

Szerkesztő: KARDOS ISTVÁN

Kiadóhivatal:

V., Lipót-körut 1. szám.

Telefon: 125—96.

A Hermelines nő a Vigszínházban

A Jean Gilbert operett sikere. — A Városi Színház vendégszereplése

őnapokkal ezelőtt történt.

Faludi Sándor, a Városi Színház igazgatója, az Ezüst sirály kosztümjeinek bevásárlására el-

utazott Berlinbe. Mielőtt azonban az utazást megkezdte volna, összehívta a Faludi dinasztia tagjait egy kis megbeszélésre. Az értekezleten a Faludiak elhatározták, hogy amíg Sándor direktor Berlinben lesz, addig idehaza Miklós igazgató veszi át a Városi Színház vezetését. A család már meg is egyezett ebben, Sándor igazgató azonban más nézetlen volt.

— Te nagyon puhaszívű vagy Miklós — mondta öccsének — nem merem rádbizni ezt a nagy színházat. Amilyen jószívű vagy, elosztogatod előlegbe az egész jövedelmet. Én hát azt ajánlom, hogy Jenő legyen az igazgató a Városiban is. A

tagok észre se veszik majd, hogy én elutaztam, hiszen annyira hasonlít rám, hogy egészen bizonyos össze tévesztenek vele.

Az indítvány egyhangú tetszésre talált, csak Faludi Jenő huzódzkodott egy kevéssé. — Nincs nekem arra időm — mondta — hogy még a Városit is dirigáljam, mikor a Vigbe is annyi dolgom van.

Sándor azonban letorkolta:

— Tudod mit Jenő . . . teszek neked egy ajánlatot. Ha te most átveszed a Városi vezetését, eljövök hozzád a nyáron a Vigbe, a társulatommal vendégszerepelni.

— All right — mondta Jenő igazgató — és beleegyezett a perszonálunióba.

A dologhoz azután már nem is tartozik szorosan, hogy a Városi Színházban senki se vette észre, hogy Sándor elutazott és Jenő van

Molnár Aranka (Labori felv.)
Vigszínház — Aranykakas

helyette. Mindenki Sándor direktornak szölitotta őt és kiki a maga módja szerint félt tőle, mint a másik ikertestvér igazgatótól.

Faludi Sándor pedig Berlinből hazajövet, magával hozta a *Hermelines* nő partitúráját és librettóját és ezt szánta a Vigszínházbeli vendégszereplésre.

Teltek-multak a hónapok, az *Ezüst sirály* diadalmas sikert aratott Budapesten, Bécsben egyaránt, eljött a nyár és Faludi Sándor átment öccséhez, Jenőhöz a Vigbe egy negyvenhatos villamoson.

— Holnap — mondta — elke-

dem a Városiban a próbákat a *Hermelines* nőből és aztán július 1-én megtartom nálad az ígért premiert.

— Rendben van — mondta a szükszavu Jenő — és egyetlen eszer se ment el megnézni a próbákat a Városiban, mert meglepetésként akart magának szerezni.

Hurcolkodás a Városiból a Vigbe

A Tisza Kálmán-téren azt hitték, hogy a Városi Színház Amerikába utazik, amikor Csillag főügyelő is a mant főkelléktáros fővezérlete alá elkezdődött a hurcolkodás a Városi Színházból a Vigszínházba. A nézőkocsikat zsúfolásig megrakták mindenféle holmival, díszlettel, kulisszákkal, festékekkel, ruhákkal, sőt a kis *Paládás* még azt is megparancsolta, hogy a főöltözőjét is átvigyék, mert ő csak saját tükörje előtt tud öltözni. Mindkinek volt valami követelni való. Sziklai Jóska a szekrényét akarta, Sziklai Jenő a diványát, amelyen előadás előtt pihenni szokott, a Tapolczai igazgató is feltételezte, hogy szabott a kirándulás elé. Tapiaszi mondta, hogy az istennek se maradjon át a Vigbe, ha Csillag ügyelőt nem viszik át, mert ő senki mással nem tud ügyeltetni. Erre aztán Csillag átkerült, meg Szedlacsek is, a vigszínház góspóztó mester, csak Schaffer bácsi a Városi portása könnyezett a búcsúzásnál.

— Vigyázní minden picit darabot — adta ki a parancsot Tapolczai direktor — mert ha valami elvész, ne kerüljete a szemem elé! Maradjatok a Vigbe! — De vigyáztak mindenki nagy búzgalommal, pedig akkor még nem is sejtették, hogy mire ők a Vigszínházhoz értek, Tapolczai direktor már ott lesz a kiskapunál és leltár szerint veszi minden darabot.

A próbák

A Hermelines nő eredetileg Hattyuprémes nő volt. Így fordította le Hevesi doktor a német *Die Dame in Hermelin*-t. Egyszer azonban, amikor már híre járt az ujdonságnak, Elkán mester, a szörmék tudora, összehatalkozott Hevesivel és elmagyarázta neki, hogy a szakma hattyuprémet nem ismer. Hevesi okult a szakértő tudós magyarázatán és így lett a Hattyuprémes nőből Hermelines nő.

A próbákon eleinte Cséry Ida játszotta a főszerepet, aki azután később a szereptől visszalépett, amint azt a *Szinházi Világ* mult számaiban megírta. Cséry szerepét a szépségéről híres Máthé Rózi vette át és az utolsó két hétben már ő próbálta a Hermelines nőt, amelynek főpróbáját június hó 30-ára tűzte ki az igazgatóság.

A főpróba

— Kedves jó atyámiai — mondta a mindig jókedvű Tapolczai direktor a színház előtt várakozótömegnek — ne vigyetek engem a kísértésbe mindenáron. Nem tudok beengedni mindenkit a főpróbára, pedig

isten bizony aztszeretném, ha mindenki bejöhetne. Én jó magam se férek már be, csak majd a kakasülőre, úgy megtöltötték a színházat. De ne féljetek, eljön az őszi és a mi nagy színházunkba, a Tisza Kálmán-téren majd befér mindenikünk.

A szűk folyosókon hangos az élet. A Városi növendékei nagy tisztelettel nézik a vigszínházi művészeket, akiket ő még nem ismernek.

— Nézd csak Bözsi — mondja az egyik növendék — az ott a Tanay, milyen cukor ember. Az meg ottan

Faludi Sándor

(Gyöngyös rajza)

a Hermelines nő főpróbáján

Tapolczai Jojó
Nőül vette lovag Kerpely Jenő
(Labori felvétele)

Fenyvesi, éppen olyan, mint a Vanja bácsiban. A színészek jót nevetnek a vicceken, csak Csortos tekint körül mélységes lenézéssel, amely ugyan nem a tagoknak, hanem az operettnek szól, ami iránt Csortos Gyula nagy ellenszenvvel viseltetik.

Tíz óra után valósággal hullámszik a közönség a folyósókon. Budapest színészei, barátai és ismerősei mind együtt vannak. Az első sorokban ülnek a kritikusok meg a karmesterek: Porzolt Kálmán, Keszler József, Ráskay Ferenc, Szász Károly, Kosztolányi Dezső, Losonczy Zoltán, a szigorukritikusok; Vincze Zsiga, Márkus Dezső, Fleischer Antal, Szirmai Albert,

Kacsóh Pongrác, Barna Izsó, an László karmesterek, akik eljöttek hallgatni Gilbert kollegájuk operét. Fél tízenegykor Csillag ügyelő nyomja a csöngetyüt és elkezdődik Schanzer és Welfisch bécsi társulat cég operettjének, a „Hermelines” nek főpróbája.

Stephanidesz karmester főleárpálciáját és a zenekar belekezd. Gilbert bűvös zenéjü nyitányai Sziklai Jóska, a szilüett képcsint vagy mint ott nevezik, az arcképszabó mester viszi a szót. Először gróf Beltrami (Bársony) kastélyában Veronába, hogy a grófot megnyelje a milánói forradalmárok számára, a fegyvert fogtak. A grófot tüzeslefelesége, Marianna (Máthé) maga küldi Milano földjére. A gróf az arcképszabó alakját veszi magára és így igyekszik eljutni Milánó felé, Sziklai Jóska pedig ottmarad grófnak, még pedig nagyszerű dandárgrófnak, akinek a közönség tombtapsokat ad különösen annak a karmesternek az eléneklésekor, amelynek refrénje így szól:

Az ember drága igaz másai
A lelkek igaz, fényes álmai
A drága szilüettek,
A drága szilüettek.

A gróf hát elment, csak a szépséges szép asszony maradt itt álférfival és komornájával, Mihályfi Liliával. Egyszerre nagy zaj és megjelen a mókáskedvű Sziklai Jenő, az operai intendáns az egész táborral, a kis balletleányokkal, amelyek közül kiemelkedik a világhírű balerina Sophie Laval, azaz magyar

Palásthy Irén. Palásthy ellenállhatatlanul bájos és elragadó, táncszámaikat egyre-másra ujrátáncolja a főpróba közt. Nagy móka a színpadon, az operai intendáns és az álgróf is elmerülnek, közben dobpergés és megmozgató csapattal jönnek a városba, amelynek feje Paltics ezredes, Körösi Béla. A ballerina szeméttét a férfias ezredesre, aki már majdnem odaadja a szívét Sophienek, amikor megjelenik a láthatáron a ház ura, a grófnő, aki iránt határtalan szerelemre gyul az ezredes. Az első felvonásnak vége. Künn a folyósón élénken tárgyalják az operettet. Mindenki el van ragadtatva. Góthaiak Sziklai Jóska tetszik a legjobban, Hegedüsnek Máthé Rózsi, Vend-

rey tata Sziklai Jenőt dicséri, Tapolczai viszont Halmi Tibort nem adja oda az egész világért. A kis Halmay egy ordonánckatona alakításával újból bebizonyította nagyszerű színészi képességét. A Faludiak Bársony Lajos hangjának adóznak sok dicsérő szóval, Keszler bácsi, az Ujságtól nem tud eleget beszélni Palásthy Irénről, aki a szeszélyes ballerínák legballerínábbja.

Mindenki jókedvű, mindenki kacag, még Beöthy László is, aki csodák-csodája, eljött az ellenséges várba.

A második felvonás nagy dáriddal kezdődik. A lányosképű Tarnay Géza úgy ropja a táncot, hogy csak porzik a Vigszínház színpada.

A vizsgák hete (Papp felv.)
 1. Zádor, Kolos, Bérczy, Károlyi, Zakaresku, Tóth 2. Illés Mancsi 3. Németh Anci
 4. Berczy Géza és Soltész Annie (Rózsahegy-i iskola)

Szerémy méla rezignációval jegyzi meg:

— Hej, jó isten, ha én még egyszer így tudnék táncolni!...

Az ezredes szerelme egyre fokozódik a grófnő iránt, aki elmeséli a Hermelines nő történetét. A Hermelines nő a grófnő dédanyja volt és százötven ¹⁷esztendővel ezelőtt élt hasonló körülmények között. Az ő férje is távol volt otthonától és a megszálló csapatok parancsnoka akkor is a feleséget követelte magának. A férj fogóságba került és a parancsnok csak a szerelem zálogáért volt hajlandó szabadon bocsátani a férfit. A dédanya, akinek életmagyságu képe a falon lóg, éjjel tizenkét órakor bement a parancsnokhoz és semmi egyéb a világon nem volt rajta, csak egy hatalmas hermelin prém. A parancsnokot azonban annyira meghatotta a feleségnek férje iránt való szeretete, hogy a zálogot elengedte.

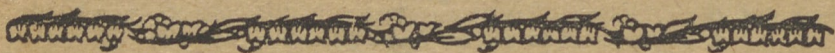
Az eset most megismétlődött. Paltics ezredes elfogatja a gróft, aki már napok óta szörnyű kétségek között a kastély udvarán bolyong és csak Marianna asszony szerelmeért hajlandó szabadon engedni. A hermelines nő azonban éjszaka egy álmoképben felkeresi az ezredezt, akinek szívébe markol a dédanya története és a nagyszerűen felépített

Vajda László (Labori felv.)
a Magyar Színház új igazgatója

harmadik felvonásban szabadon engedti a gróft.

A jó szövegű és fülbemászó műlódiaju operett forró sikert aratott főpróbán. A szereplők egytől-egyedül sok tapsot kaptak az előkelő közönségtől. Ferenczi Frigyes rendező pedig alig győzte megköszönni a sok gratulációt, amiket az ötletes rendezésért kapott.

Milyen volt a múlt szezon?

Vallomások az elmúlt színházi évről. — Primadonnák — bonvivánok

Az idén nincs szezonvég. A múlt szezon szép csöndesen beleolvadt a jövő szezonba, összekapcsolta a *Hermelines* nő, az *Angyalka*, a *Keringő szerelem*. A színházak — hála istennek — jól mennek, a direktorok mosolyognak, a művészek, művésznők legtöbbször nem megy el nyaralni a jó drága magyar fürdőhelyekre, hanem Pesten marad, a hatesztendő világfelfordulás után is épen maradt Budapesten. Az igazgató mosolyog, a titkár mosolyog, a gazda mosolyog, csak a primadonna meg a bonviván ajkán jelenik meg egy könnyű kis sóhaj-tás:

„Jó Isten! Megint öregebb lettem egy esztendővel! . . .”

Hopp! A riporter felkapja a sóhaját és összeszaladja a várost, hogy megtudja, a színházi világban, kinek milyen volt az az elmúlt esztendeje, amely életéveinek számához egyet hozzácsapott.

Pálmay Ilka: Szép volt, jó volt az esztendőn át, amikor felléptem magam mellett találtam a közönség szeretetét. De édes istenkém, hol van az a szezon, amikor én *Lisbeth* voltam és hol vannak azok, akik akkor vörösre tapsolták tenyerüket? . . .

Pázmán Ferenc: Nekem jól beütött az elmúlt szezon. Ismét fiatalabb lettem egy esztendővel és ha így megy bizony isten beiratkozom újra a színiiskolába, ha ugyan fiatal korom miatt felvesznek. Legjobban egyébként az Ezüst sirálybeli szerepemet kedveltem az évben, ahol jókedvemre kijátszhattam magamat.

Kerényi Gabi: Jó szezon volt, keveset kellett tanulnom. A Százszorszéppel meg az Ezüst sirállyal kitelt az egész esztendő. Legjobban szerettem azt a néhány szavas kis főszerepét, amit az anyakönyvvezetőnél mondtam el partne-

remmel, Hirsch Zoltánnal. Ez volt az én slágerem a múlt szezonban.

Rátkay Márton: Farsang tündére,

János vitéz, Cigánygrófnő: az elmúlt évad. Sokat táncoltam, sokat énekeltem mókáztam, vicceltem, ami elég nehéz volt a tavalyelőtti „gerstlis” szezon után. De azért

jól telt el az év, amelyhez hasonló a közönségnek is kívánok tiszta szívből, meg az én kedves Beöthy direktoromnak is.

Péchy Erzs: Hát már elmúlt a szezon? Észre sem vettem. Hozzánk valóságos „téli közönség” jár. Ez az esztendő bizony nyomtalanul tűnt el a fejünk felett, ami sohasem lehet rossz épen egy — primadonnának.

Sziklai József: Ez a szezon hozta

meg az én legnagyobb sikeremet. Nem hiszem, hogy lesz még egyszer olyan jó szerepem, mint az Ezüst Sirályban Jakotihu márkí szerepe. A sok forró este és a lázas

tapsok emlékét elteszem öregségemre, mert tudom, ha majd már kedélyes apa leszek, akkor is sok gyönyörűséggel fogok visszagondolni az 1919—1920-as színházi szezonra, a Városi Színházra, főként pedig

Buttykayra és Földes Imrére, a fölkerekesség két legdrágább szerzőjére.

Somogyi Nusi: Ebben a szezonban aztán jól kitáncolhattam magamat, a Farsang tündérében, még hozzá jókorákat pezsgőztetem is. Nem is kérek én az Uristentől semmit, csak ilyen jól teljen el még vagy ötven esztendő, mint az elmúlt év volt nekem.

Galetta Ferenc: A múlt szezon

elején a Margithidon láttam egy lukas hatos. Megnéztem az álmoskönyvet „Aki lukas hatost talál, arra nagy-nagy változás vár” — írja az álmoskönyv bölcse. Az

írás igaznak bizonyult. Otthagytam sikereim színterét a Városi Színházat és átmentem a Revü Színházba. Nem bántam meg. Sok forró tapsot kaptam azóta. Legszebb emlékeim az elmúlt szezonról a Lili bárónőnek az az előadása, amikor a Városiban utoljára léptem a deszkákra és a közönség meleg szeretettel ünnepelt. Szép bucsu volt, Sohasem felejttem el.

Lábass Juci: Az egész szezonban összevissza csak kétszer kellett tanulnom, először a Farsang tündérét, aztán meg a Cigánygrófnét. De tudom is ezt a két szerepet úgy, hogy ötven hon is folyton ezt dano-

STERNBERG-HANGSZERGYAR, Rákóczi-utca 60. sz. (Saját palotájában)

Amerikai és egyéb külföldi gyártmányu, világhírű zongorák és pianók „ETOFON” beszélőgépek tökéletesített modelljei

Világhírű művészek teljes hang-
lemez repertoírja

Az összes hangszerek legfinomabb minőségben! Mesterhegedűk, gordonkák, fuvalák és tárogatók. Zenekari rézfúvós hangszerek, cimbalmok és harmoniumok. Bél-, selyem és acélhúrok. — — Saját húrtonóda gépüzemre.

...m, főként a Cigánygrófné gyönyörű
...alait. Szid is eleget az uram, hogy
...eki elege van a színházból este, a
...közönség előtt. A mult szezon szép
...keres volt, kár hogy csak két ope-
...ettet mutathattunk be. Sok fáradság-
...al járt, mondhatom.

Sziklai Jenő: Én nagy fiu lettem
az elmúlt szezonban.
Táncakadémiát nyitottam
és kineveztem magamat
akadémiai tanárnak. Egy
kis ugrás és egyetemi
tanár lehetek, akár Pik-
ler Gyula. Ezt hozta ne-
kem az elmúlt szezon.

Palásthy Irén: Nekem még iga-
rán kevéske szezonom
Avolt, hisz nemrég játszottam
operettben. Az esz-
héndő majdnem minden
bostéjén játszottam, de
széért még sem vagyok
megelégedve, mert én
sténként kétszer szerettem volna.
Vátszani. Egyszer — kevés.

Latabár Árpád: Köszönjük a kér-
dést én is, a fiam is.
Csak megvagyunk vala-
hogy. A szezon épen
csak hogy átusztram egy
jó csomó előleggel, de a
fiamnak jól beütött, mert
főlemeltem az atyai tá-
mogatásom összegét. Hadd éljen
szegény gyerek kedvére.

Balogh Böske: Nekem az elmúlt
esztendőben, amolyan
csefepatás szezonom volt.
Összeveszttem mindenki-
vel, nem hiába, hogy
tavaly szeptemberben
szezonnyitáskor kidőlt az
ebédnél a sótartóm, ami
tudvalevően civódást jelent. Ugy bi-

zony. Összeveszttem a Revüékkal,
de aztán kibékültünk és remélhető-
leg most már jóban is maradunk.

Nádor Jenő: Rossz szezon nincs,
csak rossz darab. Ha
nem jó az operett, hiába
jó a szezon és fordítva.
Nekem hála istennek jól
ment tavaly, mert jó két
szerepem volt. Ha jövőre
is így fog menni, akkor
megleszek elégedve.

Vigh Mancsi: Jól telt el az év,
csak a szezon elején be-
ne törtek volna nálam.
Sok mindent elvittek,
de a sok tapsot, amit
a Százszorszépből kap-
tam, meghagyták nekem.
Ez az a fő.

Tompa Béla: Hát éppen csak
eltelt valahogy. Nem
igaz, hogy Amerikába
készültem. Büffés lettem
és spártai királlyá vá-
lasztottak. Ezt biztos
nem értem volna el túl
az Océánon.

Kosáry és Király Bécsben van-
nak. Tőlük
levélben kér-
tünk választ
az elmúlt sze-
zonról. Majd
ha megkap-
juk levelüket,
beszámolunk róluk is a Színházi
Világ hasábjain.

SZLOVÁK speciális pedikűr, manikűr intézete
IV, Türr István-u. 8. Kristóf-tér sark
Ezelőtt 25 évig a Herzl és Liget szanatóriumban.

Zátony Kálmán hazatért Oroszországból

Most érkezett meg Budapestre Zátony Kálmán, a Vigszínház tagja, négy éves orosz fogság után. Rengeteg élményen ment keresztül és hazajutá-

sának körülményei valósággal rémregénybe valók. Amikor megérkezett, még a családja sem ismerte fel, torzonborz szakálla volt, hónapokig borotválattlanul utazott. Most már megborotválkozott, egyáltalában nem látszanak meg rajta utjának fáradalmi, épen olyan kedves és közvetlen, mint volt régen, idehaza, a szörnyű háboru előtt.

— Odakünn nem tudtunk semmit sem hazánk sorsáról — mondja.

— Lapokat nem láttunk, az orosz lapok pedig tendenciózusan elferdítik a valóságot. Passauban mutatták meg nekünk az új Magyarország térképét. Sirva fakadtunk...

Megkértem Zátonyt, hogy mondjon valamit Oroszországról.

— Az emberek koplalnak — mondja. — Minden társadalmi osztály éhezik, csak a színészek élnek meg úgy, ahogy. Annyi fizetésük van, mint egy népbiztosnak. Igaz, hogy nagy fizetésükkel nem értek el semmit, mert Oroszországban egy kiló tea tizenkétezer rubelbe kerül. A színházakat mind állami kezelésbe vette a szovjet. Az operett előadásokat beszüntették.

A súlyos fogság — Magyar Színház Krasznajarszkban — Színházi élet a vörös Péterváro — Az orosz ballet

Csak drámai és operaelőadás vannak odakünn. Varieté, orfeum, kabaré szintén nincsen Oroszországban. A szovjet megölte a könnyű muzsát, rászoktatta a népet drámára. Oroszországban most nem szabad nevetni. Igaz, hogy erre nincs is ok...

— Milyenek a drámai előadások? — Jók — mondja Zátony.

Zátony Kálmán
orosz fogságban

Szentpétervárott néhány nagyszerű előadást láttam, így Clavigot, Hamletet, Othellót. Shakespeare-t sokat játszátk. Molière darabjai is mind műsoron vannak. Az Operaházban különösen az olaszokat kultiválják. Láttam Saljapint, aki most van odakünn népszerűsége tetőpontján. Az oroszok büszkesége a moszkvai „Művész Színház.” Itt játszanak Oroszország legnagyobb drámai színészei. Végig néztem néhány előadást ebben a színházban is. Nagyszerű színház ez, kitűnő a rendezés és elsőrangú színészek játszanak. A műsoron ott szerepelnek a nyugati modern drámaírók is a klasszikusok mellett.

— Mi van az orosz ballettel? — kérdezzük.

— Működik. A pétervári *Marinszky* Színházban lépnek fel. A legnagyobbak külföldre mentek, így Karsawina is. De az ottlevők mind a régi császári ballett tagjai, nagyszerű előadásokat produkálnak. Csak hogy a nép nem nagyon lelkesedik e finom és szimbolikus koreografiai mutatványok iránt . . . Az *intelligens elem* kiszorult a színházakból. A munkások, katonák, matrózok ingyen nézik végig az előadásokat. Csak egyszer egy héten mehet a polgárság színházba, de nem ingyen, horribilis árat kell fizetniök jegyekért. A színészek játékán érezhető, hogy nem szívesen játszanak az őket

meg nem értő közönség előtt . . . A matrózokat egyáltalában nem érdekli a színház, ingyenjegyeiket eladják a foyerben, rendszerint dohányért . . . Ezeket a jegyeket a polgárság veszi meg, néhány száz rubelért darabját.

— A krasnojarszki táborban háromezren voltunk tisztek. Unalmunkban az egyik nagy barakkot átalakítottuk színházzá. Én igazgattam ezt a magyar színházat távol Szibériában. A főszerepeket magam játszottam és a foglyok között akadt néhány színövendék és tehetséges dilettáns. Előadtuk az *Ördögöt*, a *Tayfunt*, Schnitzler *Anatolját*, Shaw *Hősök-ét*. Az idegen nyelven írt drámákat egy hadifogoly magyar író, *Peterdy István* fordította, a számunkra. *Arcübasev Féltékenység-ét* is játszottuk. Előadásunkat fogolytársainkon kívül oroszok és a fogolytáborba kirendelt entente missziók is végignézték. A női szerepeket is férfiak játszották nők hiányában. Egy-egy előadás öt-hatezer rubelt jövedelmezett. Szép sikereink voltak, az *Ördögöt* tizenötször játszottuk.

Még sokat mesélt Zátony Kálmán oroszországi élményeiről. Megilletődötten hagytuk el őt. Mennyire színész ez az ember, gondoltuk, ha négy-ötezer verszinyire hazájától, éhezve, szomoru fogságban is színházat játszott . . .

Brilliánsokat,

gyöngyöket, ékszereket mindenkinél drágábban veszek: VÁGÓ ÉKSZERÉSZ, Budapest Népszínház-utca 7. Telefon József 42—29

Az eltűnt pipa

Bűnügyi regény

I. fejezet

(amelyben Rátkay dühös)

A Király Színház öltözőiben vagyunk. Lótás, futás — valamit keresnek. Mindenki keres, minden fiókot feltornak, minden szekrény alá néznek. *Eltűnt Rátkay pipája*, amelyet saját bevallása szerint még az ősei hozták magukkal a Vereckei-szoroson keresztül. Ez a pipa eltűnt. Nyomtalanul. A Király Színház rettgett *Rátkay* káromkodásától. De hirtelen elhallgatott Rátkay és a messze távolba mutatott balkezevel.

— Nézzetek! — mondta, — ott jön valami. Mind arra néztek. És jött a

II. fejezet

(amelyben még mindig nem kerül meg a pipa)

Rátkay nem akart kimenni a színpadra addig, míg nem kerül elő a pipája. *Beöthy* személyesen keresett-kutatott mindenütt. A tűzoltók felmásztak a zsinórpádlásra és ott keresték *Rátkay* pipáját. A kulisszákat felforgatták, a padlót felfeszítették, de hiába, *Rátkay* pipája csak nem került elő. Már lemondtak minden-

ről, már ki akarták jelenteni *Rátkay* nak, hogy a pipa nincs meg és sem fog előkerülni. De ekkor eldiadalordítás hallatszott. Egy kőrítalált valamit a sugólyukban. Reskető kézzel huzta ki a sugólyukból. Nem a pipa volt, hanem a

III. fejezet

(amelyben a rendőrség veszi át a nyomozást)

Lázár Ödön telefonált a rendőrségre, hogy küldjenek ki detektívet *Rátkay* pipájának keresésére. Néhány perc múlva automobil megérkezett a detektívtestület. Minden talpalatnyi helyet megvizsgáltak. Végig tapogatták a falakat. Végre találtak egy pipát. Boldogan rohantak vele *Rátkay*hoz.

— Ez az? — kérdezték diadalmasan.

— Az enyém szebb volt, — felelt *Rátkay* — az én pipám ezreket ért. Borostyán szopókája volt és aranyozott feje . . .

Csüggedten mentek haza a detektívek. Nem találták meg a pipát. Utközben találkoztak a

IV. fejezet-tel
(amelyben Beöthynek zseniális ötlete
támad)

A legizgatottabb Beöthy volt, hiszen a Cigánygrófnő előadása nem kezdődhetett meg Rátkay pipája

miatt. A publikum már zugolódott odakünn.

— Megvan! — mondta Beöthy.

— Micsoda? kérdezték izgatottan.

Beöthy így szólt titokzatosan:

— Majd megmondom az

Rátkay pipája

V. fejezet-ben

(amelyben megkerül a pipa)

Beöthy pénzt vett elő a zsebéből. Odaadta a szolgának, és elküldte őt, hogy vegyen egy gyönyörű pipát. A szolga nemsokára visszaérkezett a pivával. Remekmű volt, borostyán szopokás, aranydiszítéses. Beöthy zsebredugta a pipát és lement Rátkayhoz. a

VI. fejezet-be

(melyben a csattanónak kellene jönni)

Rátkay most dühöngött a legjobban. Megesküdött, hogy addig nem

játszik míg a pipája elő nem ke

— Arra nem kerül a sor Ma

— mondta Beöthy. Megvan a pip

— Hol van?

— Tessék!

Beöthy átadta a pipát Rátkaynak, aki megtapogatta, megvizsgálta azután zsebredugta. És tisztes volságra huzódott Beöthytől. És szólt halkán, érzéssel:

— Köszönöm igazgató ur! Nem is volt pipám . . .

És bement a szinpadra.

Azóta vigan pipál Rátkay, ha dohánya.

Kicsoda a fekete álarcos hölgy?!

Egész Budapest frapirozva van a *Keringő szerelem* ötletes сюжет-jétől, mely szerint a főhős — Laci gróf — két nőbe is szerelmes egyszerre s mikor nagy boldogságában már-már a kétségbeesés szélén van, mert egyikről sem akar lemondani, derül ki, hogy szerelmének két alanya egy és ugyanaz, akiről ő éppen az álarcos hölgy miatt készül lemondani.

Bár a *Keringő szerelem* a fővárosi orfeumban vendégszereplő debreceni színtársulat diadalmas operettje estéről estére telt házakat vonz, a direktio mégis úgy határozott, hogy az első jubiláris előadás után változatos műsorral kedveskedik a publikumnak. A bíboros, Parker ha-

tásos színműve, *Nebántsvirág*, ez kedves rég nem adott operett. *Corneillei harangok* dominálják ma a jövő héten a műsort több ismételt művész vendégszereplésével. Ugyanakkor szintén még egy repríz van a műsorban, amely bizonyára szintén vonzó darabja lesz a színháznak, Ez a darab a *Bocaccio*, melynek fő szerepének eljátszására sikerült megkapni *Albert Erzsit* megnyernie az igazgatósnak. Rendkívüli sikert ért el a színház *Linche Pál* nagyszíves operettjétől a *Luna* asszonytól, melynek betanulása teljes ambícióval nagy apparátussal folyik s melyből alkalmunk lesz Földes Dezsőnek tűnő rendezői kvalitásait újból a nézők elé tárni. Ennek az operettnek a premierje az eddigi megállapításunk szerint július hó 12-én lesz.

Körmendy Kálmán

Váratlanul jött, gyorsan távozott Körmendy Kálmán. Kolozsvárról került fel Pestre, az Ötvenéves férfiben egy csapásra meghódította Budapest színházi világát. Inteligens, mélyérzésű színész volt Körmendy Kálmán, az életet játszotta a színpadon is, az ő szerencsétlen, beteg életét, hánykolódásait, végnélküli szenvedését. Sokatszenvedett, de hangtalanul, fájdalomát magába fojtva, megadással. Néhány nappal a halála előtt még szerepekről beszélt nagy tervei voltak, játszani akart egy nagy-nagy szerepet. Nekipirultan készülődött utolsó nagy szerepére, elkészült és meghalt.

Nagy tehetség volt, minden szerepe a közönség emléke maradt.

Lehár Ferenc is Amerikába megy. Lehár Ferenc, az operett királya szintén megkapta a divatos betegséget,

az amerikába való áthajózás lázát. Lehár is elmegy a tengeren tulra, igaz hogy csak néhány hétre, amíg Amerika városaiban eldirigálja a jubiláris Vig özvegy előadásait. Lehár a meghívást a T. G. Harms et Co. newyorki cégtől kapta és már el is készült az utra.

A vizsgák hete (Papp felv.)
Lux Böske, Barabás, Pálfi Blanka, Orsolya Erzsi,
Mezei, Zoltán Erzsi, Róna, Mányoki Kató
(Színészegyesületi iskola)

Interview Sziklai Jóskával

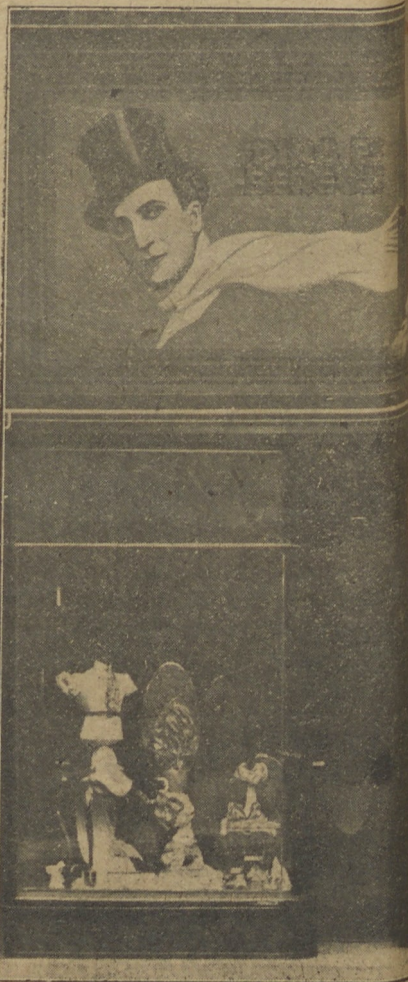

Kossuth Lajos-utcában, a főváros legdivatosabb korzóján, a sok fényes üzlet között pár hét óta egy érdekes portál vonja magára a figyelmet. A Városi Színház rokonszenves tagjának, Sziklai Józsefnek portréja villog egy csillogó fekete portálon, amely mögött egy férfidivatáru cég vonul meg. Mindenesetre kedves ötlet a népszerű színész feje, mint cégjelzés, különösen szimpatikus momentum, hogy annyi idegen színész arcképe után most végre egy magyar művész nagyszerűen sikerült képmásával üdvözli a publikumot egy kereskedő.

A Színházi Világ munkatársát érdekelte, milyen az a ragyogó üzlet, melynek már a külső képe is biztató, mert hiszen ment minden trükköt. Csöppet sem csalódott. Az üzlet belülről is újszerű; berendezése artisztikus, az áruk finomak s — férfidivatáról léven szó — elmondhatni, hogy a legkényesebb ízlést és kíváncsiságot is kielégíteni hivatott. De érdeklődése ezáltal nem is merülhetett ki, most már szinte csábította az ötlet megkérdezni Sziklai Jóskát, van-e tudomása minderről. látta-e nagyszerű fotografiáját a Kossuth Lajos-utcai divatáru cég portálján. Sziklait nem volt nehéz megtalálni, csak be kellett lépni a Vigaszínházba, ahol most a Hermelines nő című operettben próbál. A következőket mondotta Sziklai a fölött kérdésekre:

— Engem is kellemesen lepett meg jól sikerült fotografiámat látni. Spira és Beregi urak férfidivat üzletének portálján. Érdekel is a dolog annyira, hogy már bent is voltam egyszer az üzletben — háztűznézni. Amit ott láttam, az annyira megtetszett, hogy

elhatároztam, hogy összes idev szükségleteimet csupán itt fogom beszerezni, sőt abban is bizonyos vagyok, hogy nemcsak a légáim, de a nagyközönség körében is igen sok vevőre tesz majd ez a pompás üzlet, mely genréjében egyike a legkülönbeknek Pesten.

Spira és Beregi férfi divatáru üzlete
Kossuth Lajos-utcában

Egynémely jó tanács színigazgatóknak

Egy waggon jó tanács a szezonra

Ilyenkor nyáron megindulnak a vendégszerlések. Ugy összekeverődnek, a különböző színházak színészei, hogy ember kell hozzá, aki a szezon kezdetén visszatereli az eltévedt báránycákát a saját otthonukba.

Máthé Rózsi a Vigben vendégszerpel, Hegedüs Gyula viszont a Jardinban, Góth Sándor és neje, született Kertész Ella a Faszor Kabaréban fognak játszani, Rátkay Marci pedig a Jardint tiszteli meg fellépésével. Gyárfás Gyafi Dezső a Scálában remekelt, ugyanott jeleskedett Székelyhidy Ferenc is. Haraszti Mici viszont az Apollóhoz lett hűtlen a Jardin kedvéért, ugyancsak ott vendégsze-

repel és nyaral Szerémy Zoltán is. Szóval azt akarom mondani, hogy ez a nagy színészvándorlás egész okos dolog. Sőt . . . Annyira életképes, hogyha nem veszik zokon a színigazgató urak, vagyok bátor a téli szezonra is néhány ilyen szenzációs vendégszerleplést ajánlani. Ambrus Zoltánnak a következőket: Gyárfás Dezső talán eljátszhatná Ádámot, csak a szöveg szenvedne némi változást, amennyiben az Ur így biztatná őt: „Ember küzdj és hívva-hizzál . . .” Kmochnét ajánlom Éva szerepére. Magaziner Erzsi szöke haja kiválóan hat majd „Elektrá”ban. Gallai Nándort talán Romeóban lehetne felléptetni.

Azt hiszem, hogy közóhajt telje-

KERBER HENRIK

Szörme, szőnyeg-poroló, megóvó,
szőnyegmosó és javító-intézet

VIII. ker. Nap-utca 29. Telefon József 3—86
Butorberaktározás!

Lakástakarítás, padlóbeeresztés
és féregirtási vállalat

sítek, amikor Radó Böskét viszont Julia szerepére ajánlom, ők úgy is partnerek. Hedda Gabler talán Balogh Böske játszhatná és erre az alkalomra egy kis one-steppet is lehetne beszúrní. Békeffy László, mint „Vencei kalmár” jeleskedhetne. Ilosvay Rózsi viszont a „Nagyasszony” címszerepében lenne felülmúlhatatlan.

Kerner István az Operánál felléptethetné talán Király Ernő a „Nürnbergi mesterdalnokok”-ban, Vendrey Ferenc jó „Lohengrin” lenne, de nem lenne megvetendő Somogyi Nusi sem Brunhilda szerepében.

Faludiéknak a Vigszínházban nagy sikert hozna Sziklai József mint Tokeramo, Ihász Aladár, mint Ördög. Mátyóki Gizi nagyszerű lenne „Timár Lizá”-ban. A „Csitri” címszerepére viszont Haselbeck Olga volna kiválóan alkalmas, de Mihályi Vilcsi nagyon megfelelne a Nagymamára is.

Beöthy László nagyon használhatná a „Cigánygrófnő”-re Haraszi Hermint, a János vitéz címszerepére pedig Jászai Mari. A „Sasfiók” főszerepét Tamás Benő játszhatná. Bárdos Artur a „Patika” főszerepében felléptethetné Erényi Nándort, a Kamara Színház igazgatóját.

Bródy Istvánnak a legmelegebben ajánlom a „Szép Heléná”-ra Marosi Adélt és Páris-ként Huszár Károlyt.

Majdnem elfelejtettem Faludiéknak egy jó vendégszereplést ajánlani: Cséry Ida eljátszhatná a „Hermelines nő”.

Hermelines nő

*Jelen versemnek az a sava, borsá
hogy mi lesz a „Hermelines nő” sorsa
ha néhány száz előadás után,
egyszer a műsorról leveszik?
Valószínűen a naftalinba teszik...*

Izgalmas vers

*Egy este a korzón loholtam bután
egy drága színővendék után.
Gyönyörű volt. Szép, karcsú őzike,
nem néztem hány éves, hogyurak főzik-
s hittem száz szerelmi kabalába,
mert szép volt különösen a bal lába.
Odarohantam és belékaroltam,
sokáig suttogtunk egymásba karoltan.
Körüllengedezett egy mámoros éj szaga
mondhatom csudaszép volt ez az éjszaka.
Én átöleltem mondván: „Száz csók-
olvassd.”*

*— Ugy-e izgatott vagy ó nyájas olvasó
De izgatottságod én nem veszem*

*számba.
Ha ki nem találta, majd elmondja
a poéta
de csak a karácsonyi számba...
(—gó —do*

ÍRÓGÉPET

szállít, vesz, becserél,
szakszerűen javít

ECKSTEIN GYULA, IV. Párisi-u. 1. l. em. Tel. 126-06.

Wien — az operettváros

Kálmán Imre sikere — Operett megy nyolc színházban — Mizzi Günther, az utolérhetetlen — Japáni operett... osztrák beállításban

— A Színházi Világ alkalmi munkatársától —

Wien, 1920 június.

A bécsiek, akiket a lexikon „ungemütlich”eknek nevez — hogy miért, nem igen tudom — ezuttal nyolc színházban élvezik az operettet.

Hogy a közönség tulnyomó részben magyarból telik ki, azt tán amugy is tudja mindenki, ha nem is emlitem fel külön. A wieni zenemoloch idénnyenkint legalább harminc operettel emészt meg, sőt olyan jó gyomru, hogy még a legsilányabbakat is megeszi.

A legdivatosabb és legkedveltebb zeneszerzője a magyargyűlölő, de legalább százötvenezer magyart magában foglaló Bécsnek ma is Kálmán Imre, ez a kiváló és termékeny komponista, akinek „Hollandweibchen” című operettje ma Bécsnek egyik legkedveltebb zenedarabja. Az operett főszerepét most Ida Russka játssza, több hanggal, mint játéktudással, a herceget egy pompás hangú és játéku színész, Karl Beckmann alakítja. Feltűnő jó és igen sok komikai véna rejlik egy fiatal színésznőben, aki a hercegnő első udvarmesternőjét játssza, Stefi Waldt a neve, akiről még

sokat fogunk hallani, amikor első helyre fog emelkedni. Feltűnő jó Arthur Gutmann, a bécsiek kedvelt komikusa, valamint Rolf Ostermann, az udvarmester.

Kálmán Imre zenéje csupa melódia, csupa invenció, bár a második felvonásban (mely Hollandiában játszik) teljesen nélkülözzük a holland motívumokat. A klakk, melyre semmi szükség sem volna, feltűnően jól működik, de ennek ellenére is minden elismerést megérdemelnek a szereplők, kik mind megállják helyüket. Mind elsőrendű táncos. A kiállítás színpompás, áldozatkész.

Dr. Ralph Benatzky nálunk is népszerű, úgy is mint zeneszerző és mint Josma Selim zongorakisérője egyaránt. Ő írta a Yuschi tanzt című operett zenéjét, mely a Bürgertheater legujabb nagysikerű darabja. Ez is inkább látványos, semmint korhű, bár Japánban játsszik. A toaettek régi rekvizitumok, nem tudom melyik színház ruhatárából valók, zenéje egyáltalában nem ad japán motívumokat, bár a Gésák, a Santoy és a Mikádó elég alkalmat adtak volna az opera emlékezésre... Már

pedig, ha egy operettet Japánban játszanak, még sem kell okvetlenül csupa bécsi — igaz, hogy fülbemáshó — indulókkal és keringőkkel megspékelni.

Mizzi Günther játsza Yuschit, a szegény teásházi leányt. Günther ma, amikor ifjuságának virágait már csak a hajdiszén hordja, még mindig a legelső operettszínésznője Bécsnek. Játéka magával ragad, énekhangja ma is tisztán csengő, mint régen volt, szóval ő még mindig az eleven megtestesítője a híres bécsi operettnak, akiért jobban rajonganak bárkinél. Partnere Karl Kronekk és egy Nistlberger nevű egészen fiatal komikus és táncos színész, a mi Rát-kaynk hasonmása. Elsőrendű színész. Tán' huszonhét éves, de minden tekintetben tökéletes. Játshi könnyedséggel táncol.

A darab tartalma? Szenzációsan banális. Egy nagyiparos leányának vőlegénye nem szereti menyasszonyát, hanem a japán teaház egy gésáját. A nagyiparos ezért megfosztja nála viselt állásától a vőlegényt, aki a japán leányt — úgy japán módra — magához veszi és boldogan él vele. Később a harmadik felvonásban a volt menyasszonya megbocsájt neki, mert ő is mást szeret s így a vőlegény valóságos oltár elé vezeti a szegény japán leányt. Sok-sok érzelmesség és könnyed humor adja az operett szövegét, melyhez Benatzky valóban páratlanul nagy rutinra valló, fülbemáshó zenét írt. Mindegyik száma Gassenhauer lesz. Bécsben, sőt nálunk is.

Mit mondjak a közönségről? A legnagyobb része magyar, akik nem igen lelkesednek. A bécsi ellenben tapsol és igen hálás. A leggyengébb viccet nevetőorkán kíséri. A bécsiek nagyon hálásak színészeik iránt. A helyárok azonban még drágábbak, mint nálunk.

Lenkei Zsigmond

Valaki az ágy alatt.

Nagyszerű meglátások, csupa finom megfigyelések, kitűnő figurák teszik teljes hatásvá Török Rezső ilyen című darabját, mely estéről-estére nagy sikerrel kerül színre a Fásor Kabaréban. Bársony István ebben a darabban kiváló alakítást produkál, a közönség forró tapsokkal jutalmazza játékáért. De pompás alakítással járulnak a darab sikeréhez Balogh Judit és Baló Elemér is. Az új műsor többi darabjai is zajos tetszést váltanak ki a közönségből. Rendkívül jól mulat a közönség a „Repülő orvoson” Molière fordulatoss vigjátékán. Harmath Imre kis tréfái a Schön Helén, Miből lesz a cserebogár? A börlingtoni Jaguár is megnevettek a publikumot, mely estéről estére ünnepli a magánszámok kitűnő előadóit, a kiváló diseuset Sóllyom Jankát, a talentumos Czartoriczky Máriát, a kedves Radó Terit, a nagyszerű Békeffy Lászlót, ki saját műsorával lép föl és az utolérhetetlen Boross Gézát, ki nem győzi a ráadásával. A komoly elemet a „Szerelemesek” című darab képviseli, melyben Jákó Amália és Kertész Dezső brilliroznak. Roppant kedves ötletet tár elénk Halász Ernő Az utolsó darab című vigjátékában, mely tényleg utolsó darabnak megy s amelynek sujetje az, hogy a színészek az utolsó darab alatt bemennek a színpadra, azt híven, hogy ami a színpadon történik, az már nem is játék, hanem valóság.

Színházi

vacsorákra kiválóan alkalmasak Fleischmann, Polacsek elismert különleges felvágott és kolbászaru gyártmányai. (Gyár: Budapest, VII., Holló-utca 11.)

Telefon: József 128-60 és 123-67

Szemtelen Élni pletykálta,

hogy egy kitűnő pesti színésznőnek nemsokára villája lesz a Városliget egyik gyönyörű helyén és akkor a legszebb estélyeket mégis ott fogják rendezni, vagyis az egészből mégis az derül ki, hogy akármilyen drága is a ruha, a színésznők gázsija még sem olyan kicsi.

— Inkább azt mondja el, hogy kik utaztak el és kik jöttek meg.

— A mult héten egyedül Mészáros Giza utazott el Bécsbe, ezzel szemben a kis Mészáros Paula a jövő héten utazik Rómába, ahonnan mint feleség fog visszatérni. A hazatértek közül Medgyaszay Vilma kapott pompás szerződési ajánlatot az Apolló Kabarétól, de nem fogadta el, mert egy hónap múlva ismét külföldre utazik. Medgyaszay most Pesten csaknem minden este színházba jár, minden létező darabot és kabaré-műsort végig néz.

— Hol találkozott vele legutóbb?

— Legutóbb a Faszor Kabaré első sorában láttam, ahol szinte tüntetően tapsolt Sólyom Jankának, akit volta-képen mégis ő fedezett fel először a

Medgyaszay Színházban, de akit másodszor és igazán a pesti közönség fedezett fel, mint egyikét a legtehetségesebb chansonénekesnőknek. És ha már dizőzökről van szó, azt is elárulhatom, hogy Németh Juliska szeptembertől kezdve két színházban fog játszani, valószínűen egy kabaréban és egy orféumban.

— Hallom, hogy Rátkay is két helyen fog játszani?

— Igen. Minden este eljátsza a Scala Színházban Menelaust, onnan pedig átvágtat a Jardinba, ahol egy egyfelvonásosban vendégszerepel. Azt gondolja magában, hogy ha már kimegy minden este fiakkal a ligetbe, akkor ezt a kocsiköltséget meg is kell keresni, muszáj két színházban játszani. A Szép Helénában különben még egy szerepváltozás is van. Péchy Erzszi szerepét július hó 16-án egy társaságbeli hölgy, Pállfy Boriska veszi át és akik a próbán látták, azt mondják, hogy jó lesz és szép lesz.

— Hallott a legújabb délutáni színházról?

— Igen. Szabolcs Ernő nyit a Városligetben egy délutáni színházat és Rátkay ott is fel fog lépni minden délután, vagyis nem két, hanem három helyen játszik naponta.

— Kik fognak ott még vendég-szerepelni?

— Szöllőssy Rózsi, Haraszi Mici, Z. Molnár László és Latabár Árpád. Ilyen előkelő délutáni színház még nem is volt a ligetben. Általában most a ligeti színházak az érdeklődés központjába kerültek, mert a téli színházak — kivéve a Vigszínházat — mind megkezdték, vagy megkezdik nyári szünetüket. Azt mondják, hogy a Scala Színház legujabb operettje, az „Angyalka” nem is fog hasonlítani a bécsi előadáshoz, Robert Stolz annyi új zenebetétet küldött Bécsből, a szövegből pedig igazi pesti operettet csináltak, szinte azt lehet mondani, hogy a kitűnő bécsi zeneszerzőnek egy olyan új operettje kerül színre, amelynek ez lesz az eredeti, első bemutatója.

— A Vigszínház egész nyáron játszani fog?

— Nem valószínű. Ugy tervezik, hogy egy hónapig játsszák a Hermelines nőt a Vigszínházban, aztán augusztusban szünet lesz és szeptemberben a Hermelines nővel nyitják meg a Városi Színház jövő szezonját. Budán is nagy operettre készülnek: Az „Orfeusz a pokolban” után Farkas Imrének „Debrecenbe kéne menni” című operettje kerül színre.

— Na most egy igazi, vérbeli pletykát mondjon.

— Bajor Gizi elszerződött a Nem-

zetitől, de ez nem pletyka, hanem valóság. Ezzel szemben szó van arról, hogy Pesten ősztől kezdve három új színházzal lesz több, be-szélnek egy új operettszínházról, amelybe egy meglévő operettszínház fog átköltözni és mind a két helyen fog egyszerre játszani, továbbá egy új intim hatású drámai színházról és egy új, nagyon előkelő kabaréről. De ezekért még nem vállalom felelősséget, az egészet a Szentelen Elza pletykálta a Dunaparti korzón, én nem is tudom, hogy honnan veszi.

Petrarka, jöjj!

Ki régen éltél rózsásabb világba és láttál örök-rózsaszín eget, Petrarka, jöjj és tárd ki szívedet, mely Laurát oly dalosan imádta.

Petrarka, jöjj és hints el dalt a számra és adjál szende, szelid színeket, aranyzsinóron csengess rimeket, hogy halk legyen szonettetem, mint a hárfa.

Az én Laurám is istenek csodája, a nap becézi, csillag megcsodálja, pillantására éled a halott.

Az ajka üde, piros, mint a meggybor, ó, én tudom, ha láttad volna egykor, bizony talán még Laurát megcsalod ...

Bródy László

MIMOSA - FELVÉTELEK
- MŰTEREMBE

Budapest, VII., Dohány - utca 102.

A VIZSGÁK HETE

A Rózsahegyí iskola növendékeinek bemutatkozása

A kitűnő Rózsahegyí mesternek, a színésznek erős konkurrensé akadt Rózsahegyí — a színész nevelő személyében, ugyanis a népszerűség, amely a mestert színész

alakításáért övezi teljes mértékben hozzásegődött oktató, színészképző személyében is. Az ő páratlan ösztönének, biztos kezének, szigorú, de igazságos ítéletének köszönhetik, hogy évről-évre nagyszerű színész-tehetségekkel, sok reményre jogosító művész ifjakkal gazdagodik a magyar színészet. A Rózsahegyí iskola ez évi vizsgálóelőadása különösen sikerült, sőt magas klassziséval csupán a komoly művészetet reprezentáló súlyával kivételesen értékesnek mondható. Ha a növendékekről érdemük szerint volna terünk írni, akkor mindenikkel külön kellene foglalkoznunk, így csak annak megállapítására szorítkozhatunk, hogy *Soltész Anci* az *Erynnisekben*, pompás megjelenésével, drámai erejű játékaival a már teljesen kiforrott művésznő impresszióját keltette, hogy *Hollós Bóra* meglepő színpadi szépsége és *Németh Anci* frissesége a legnagyobb ígézet, hogy *Berczy Géza* nagyszerű orgánuma és színpadi alakja hódító s hogy *Révész Lajos* meleg humora, kedvessége a legjobb ajánlólevél s hogy *Tóth Rezső* jól megrajzolt *Faustja* a legnagyobb figyelmet érdemli. De a többiek is mind mind igen tehetségesek.

A Rákosi iskola vizsgálja

(Leányvásár) Szombaton délután újból vizsgálati előadást tartottak a Rákosi énekes szakon levő növendékei, ezuttal *Jacobi* kedves operettjét a *Leányvásárt* játszották összevágó friss előadásban. A szereplők közül különösen kitűntek a szép hangú *Krajnik Mária*, a kedves *Filippi Irén*, a rokonszenves *László Andor*, a jóízű ifj. *Latabár* és a tehetséges *Körössy Zoltán*.

Az Országos Színészegyesület

vizsgáján is igen szép tudásról tettek tanulságot a növendékek. Az Aranyemberben különösen *Orsolya Erzsébet* tűnt ki a szereplők közül nagyszerű prózájával, *Tóth Magdának*, *Mezei Dénesnek* és *Zoltán Erzsinek* sokat tapsolt a közönség ügyes játéukért, amely nagy színpadi készséget árult el. A *Pillangó* kisasszonyban *Pálfi Blanka*, *Lux Erzsébet*, *Antal Ida* és *Róna Aladár* nevét kell megemlítenünk, akik mindnyájan kész színészek, még pedig a legjobbak közül. *Pierre Veber* vígjátékában a *Csitriben* ismerkedtünk meg *Mányoki Katóval*, aki rendkívül bájos közvetlenséggel és rátermettséggel alakította a címszerepet. *Biördy László* rutinos és kiforrott játékaival nagysikert aratott ugyancsak a pompás megjelenésű *Tóth Magda* és *Szarvas Sándor* feltűnő jó alakítást nyújtott, valamint egy epizód szerepben *Barabás Elemér* és *Orsolya Erzsi*. A közönség számtalanszor a lámpák elé hívta a tehetséges növendékek fáradhatatlan tanárát *Szerémy Zoltánt*.

Napfürdónél | **LIDO KRÉMET** | használjon

Kapható: Kristály-drogéria, Budapest, Nagymező-utca 31. sz.

— Halló! Halló! Nagysád édes!
Mi lesz?

— Adom már! Ne tessék türelmetlenkedni! . . .

— Halló! Bayor Erzszi? Igen? Jó reggelt művésznő! Itt a Színházi Világ. Hát mégis igaz?

— Igen. Igaz. Otthagytam a Nemzeti Színházat és az Unióhoz szerződtem. Össze már ott is leszek.

— Miben lép fel először?

— Azt még magam sem tudom. Alkalmasint a Belvárosi Színházban jutok először szóhoz, ahol már vendégszereztem, de az sincs kizárva, hogy a Magyar Színházban kezdem meg szereplésemet.

— Köszönjük! A viszontlátásra az Uniónál.

— Halló! Budapesti Színház?

— Igen! És ott

— A Színházi Világ.

— Itt Feld Mátyás igazgató.

— Jó napot kedves direktor ur. Mi is van azzal a Mortonnal?

— Már megint nem hagynak élni. Az egy olyan nagy szenzáció, ha a Feld Matyi darabot ír? Minden évben írok én valami aktuális revüt. Most Morton van soron. Róla írtam

egy darabot, de olyan jót, hogy ezen aztán igazán lehet majd kacagni.

— Ki játsza Morton szerepét.

— Hát ki játszaná más, mint Virág Jenő. Őt szerződtettem le a címszerepre. Horribilis gázsit adok neki, mert tudja hogy nekem van szívével ilyenmihez.

— És még kik játszanak?

— Antal Erzszi, Kerényi Irén, Koltay Jenő meg az én egész díszes társulatom. De erről a darabról még sok szenzációs mondanivalom van.

— Jó, majd beszélgetünk, de most sietnem kell, mert . . . Halló! . . . Halló! . . . Nagysád, miért kapcsol szét? . . .

Hej, váradi szép napok . . .

emes, nemzetes, vitézlő, jó *Baich* kapitány ur, gondoltad volna azt valaha, amikor szürke papíradon csendesen gapopoztál a váradi Rédhey kert árnyékos utjain, gondoltad volna azt valaha, hogy ott egykor kifestett orcájú román tisztek vágtáznak majd az elrablott magyar lovakon?

Hej, váradi szép idők . . .

A gyönyörű Szigligeti Színházban, a páholysorokban szép magyar asszonyok, komoly urak, tisztaszonyságok, a földszinten buzavirágkék huszárattilák és minden olyan szép volt ott egykor régen, ahol most barbár csizmák nyikorognak az előcsarnokban.

. . . Vége volt az előadásnak, a primadonna kocsijából kifogták a lovakat kipirult arcú, lelkes diákok. Aztán vig dáridók a Pannoniában, pezsgő, virág, színes magyar élet és reggelre jó *Baich* kapitány valami kedves, virtuosos stiklivel örvendeztetted meg a jó váradiakat . . . Szép volt. Amikor a Szent László-téren (az Isten tudja, hogy keresztelték el a román hordák, nem is akarom tudni) összevásároltad az összes apró baromfit és kieresztetted őket az utcára, úgy, hogy még a déli korzón is ijedt csirkékbe botlottak a jámbor járókelők.

Hej, váradi szép idők . . .

Írók, színészek, muzsikások, művészek jöttek onnan, akikből lett valaki. Ezeket az embereket Nagyvárad adta nekünk. Ezek a körösparti Párisból indultak el, hogy a dunaparti Babylont meghódítsák.

És az elmúlt vasárnap a Városi Színházban diszelőadást rendeztek a bihariak javára azok, akik valaha is Nagyváradon játszottak. Előadták a város híres szülöttjének, Szigligeti Edének híres darabját, a „Szökött katoná”-t.

Ott volt mindenki, akit valaha valami kapocs fűzött ehhez a városhoz. Játszottak *Batizfalvy* Elza, *Bihari* Ákos, *Bihari* Sándor, *Fehér* Gyula, *Gazdy* Aranka, *Hajnal* György, *Jászai* Mari, *Harmathy* Anna, *Kabos* Gyula, *Küry* Klára, *Nagy* Magda, *Péchy* Erzs, *Rózsahegyi* Kálmán, *Sik* Rezső, *Simon* Mariska, *Szirmai* Imre, *Szigeti* Jenő, *Tompá* Béla, *Toronyi* Gyula, *Varsa* Gyula, *Vágó* Béla, *Vendrey* Ferenc, *Vigh* Mancsi és mindenki, aki rövidebb-hosszabb ideig kedvencei volt a váradi Szigligeti Színháznak.

Meghatóelőadás volt. Sokan sirtunk. És egy fiatal színész, egy csillogó szemű rajongó fiú, aki Váradon született, így szólított hozzám:

— Ha Váradot visszakapjuk és ezt vakon hiszem, akkor lemegyek és megcsókolom a Szigligeti Színház lépcsőjét . . .

László Aladár

Brillánsokat, gyöngyöket, ékszereket bárkinél drágábban vesz:

Székely Emil

Király-utca 51. Teréz templommal szemben Telefon

A negyvenkétforintos gázsi*)

Pesten növendék — Bécsben rendező

Irta: Győző Lajos

Még sziniakadémiai növendék időmben történt, mikor a Nemzeti Színház a bécsi kiállításon vendégszerepelt és mi növendékek negyvenkét forintot és egy ingyen vasuti jegyet kaptunk az igazgatóságtól, hogy ezért az összegért tartozunk Bécsben statisztálni. Boldogok voltunk... Ennyi pénzünk mikor volt? Egész Bécsset mienknek hittük és ragyogó boldogsággal indultunk utnak. Bécsben megtekinthettünk mindent, volt pénzünk, bőven futotta a negyvenkét forintból. Szobát béreltünk magunknak, ha nem is a Kärthner-strassen, de mellette, valami kis zugutcában egy jó asszonynál, akinek hat leánya volt. Ott is ebédeltünk s a lakásunk ebéddel együtt nyolcvan krajcárba került.

Egy reggel, amint a kávéházba indulok, megszólít egy ur, hogy olyan ismerős vagyok neki s azt hiszi, hogy mi már Budapesten találkoztunk. Csakugyan igaza volt... Csiky Gergelynél találkoztunk, Rossé ur volt, Csiky német fordítója. Együtt mentünk a kávéházba, onnan elvitt magával a Carl Színházba, hogy nézzem meg a „Glänzender Elend” egyik próbáját s mondjam el a nézetemet majd az előadásról és a rendezésről. Bent ültünk a nézőtéren s néztem a próbákat. De szólni ho-

gyan merhettem volna én, a növendék, amikor kiváló művészeket halaszgattam.

A második felvonást próbálták már, amikor Rossé ur a fordító odahozta hozzám a darab rendezőjét. Beműveltatta nekem és elégedetlenségét fejezte ki előttem, hogy semmi megjegyzést nem teszek és a hibákra nem korrigálok. Kissé furcsán érezttem magam. Budapesten, a Nemzeti Színházban hátul egy sarokban kellett nekünk növendékeknek a jelenésünket (értsd „némajelenet”) várni itt meg a fordító, a rendezővel hoztam fordul utasításokért.

Alig mertem szólni, de erőtem magamon és kijelentettem, hogy a második felvonás menete hibás, diszlet nem jó, nem felel meg a valószínűségnek. Ők ugyanis egy diszlet szobában játszották a második felvonást, az íróasztalok elhelyezése inkább egy bank irodájára emlékeztet. Elmondtam, hogy nálunk, a magyar fővárosban az ilyen hivatalokban a rapidijasok dolgoznak, egyszerűen meszeli, elhanyagolt állapotban vannak s az íróasztalok nem korlátok mellett, hanem egymással szemben vannak elhelyezve. A hivatalnokok szájából ki nem jön a hosszuzáru, füstölő pipa, szóval a szegénységnek, a nyomorúságnak a látszatát kell feltüntetni. A rendező megállította a próbát, felkiáltott a színpadra: *Die Dekoration ist nicht gut, die Schreibtische stehen schlecht.*

*) A Vigszínház nemrégiben ujitotta fel a kitűnő „Cifranyomoruság” című színművét. Odaát a Lajtán túl, Bécsben — amint tudósítónk írja — a Carltheater szintén reprizt hoz és a bécsiek előtt ismét megjelennék nem-sokára a „Glänzender Elend” kedves figurái. Győző Lajos, a Vigszínház tagja ebből az alkalomból írta meg ezt a kis visszaemlékezést a Színházi Világ olvasói számára.

ZoZo

**KRÉM,
SZAPPAN,
PÜDER,
SAMPON.**

Kapható mindenütt. Készíti: Hunnia gyógy-szertár. Budapest, VII., Erzsébet-körut 56. sz.

egijedtem, hogy én ilyen zavart és
ltozást idéztem elő, sőt megdöb-
ntem, mikor az egész diszletet
zdték széjjel szedni.

Ezalatt a rendező és Rossé ur az
ész személyzetnek bemutatott és
kábultan álltam ott a német mű-
szek és művésznők között. Ked-
sek és előzékenyek voltak velem
memben s másnapra már hivatalo-
zón „kirendeltek“, hogy tartozom a
műbákon jelen lenni. A legközelebbi
főbábán már az én diszletem állott,
íróasztalok az én rendezésem
kerint voltak elhelyezve.

A darab két női főszereplője:
zeleibtreu és Bedekovics minden pró-
kán agyongyötörtek, hogy mondjam

meg őszintén a hibákat s ne restel-
jem őket kijavítani.

Az időnk azonban lassan lejárt,
a kiállításon elvégeztük küldetésün-
ket és lejátszottuk darabjainkat. Ki-
sült, hogy a negyvenkét forint sem
olyan sok, nem maradt belőle több,
csak egy pár hatos és a vasuti jegy.
Elbucsuztam a Carl Színház művé-
szeitől, Rossétól, a kedves fordítótól
s könnyező szemekkel hagytam el a
Carl Színház kapuját. Utazásom előtt
még bementem egy bécsi henteshez,
ott vásároltam magamnak a még
megmaradt pár hatosomból az utra
— absnclit.

A bécsi rendezésem életem egyik
legszebb emléke.

„Hazádnak rendületlenül . . .“

Diszelőadás a Fővárosi Nyári Színházban

mult esztendei dicsősé-
ges ellenforradalmi nap-
nak emlékére a budai
Nyári Színház impozáns
diszelőadást rendezett
és akik ott voltak, soha

nem felejtethő emlékekkel távoztak
öreg Horváth-kertből.

Sebestyén Géza olyan drámai erő-
vel, olyan hazafias lelkesedéssel és
olyan magyaros tüzzel szavaltta el a
„Szózat“-ot, ahogyan már régen hal-
lottuk Vörösmarthy örökéletű költe-
ményét felcsendülni.

Egy fiatal tengerésztiszt ült mel-
lettem.

— Most dördültek meg az ágyuk
Hungária előtt — mondta — Iste-
nem, nem is hinné az ember, hogy
csak egy éve történt . . .

Fiatal, tizenhatéves leány ül a né-
zőtérén, magyar népviselet van rajta.

— Most ment el a ludovikás bá-
tyám a József központot ostromolni
— magyarázza mindenkinek.

Aztán csend lesz. A zsibongó né-
zőtér elcsitul. A függöny felmegy és
megkezdődik Varnus Agoston ez al-
kalomra írott „Ne csüggedj magyar!“
című kis játékának előadása.

Mindössze két szereplője van. Az
őszhaju nagymama és az unokája,
a deli ifju, akit fiatal vére hajt, új
otthonról. Menni akar . . . Kivándo-
rolni. Új hazát akar keresni messze
idegenben, más országban, idegen

Hamis fogakat,

briliáns, arany, ezüstöt bármely hirdetett árnál
magasabban veszek

MENDELSON, ékszerész

Budapest, IX. kerület, Ferenc-körút 1. szám.

népek között . . . És akkor kedves, öreges hangon megszólal a fehérhaju nagymama, a régi világból ittmaradt drága magyar asszony. Lebeszéli az unokáját a kivándorlásról, megmagyarázza, hogy most minden magyarnak össze kell fogni, nem szabad széthuzni, mert ugysem marad így semmi, minden jóra fordul, az idegenek eltakarodnak a magyar ugar-

ról, rend lesz, béke lesz és vissza a régi Magyarország, az ősz nagymama régi Magyarországa.

Mindenki sirt, a szereplő Vág Margit is, aki a negymamát játszó és Harasztos Gusztáv, aki az un szerepében jeleskedett.

Utána a „Cigánybáró”-t adták.

Volt sok taps, kihívás és könnyűbudaiai emlékünnpén.

A Belvárosi és Andrásy- uti Színház kapuzárása

Még egy-két nap, még néhány kacajos este és aztán lehull a függöny, eloltják a lámpákat, a színészek letörlik a festéket az arcukról és csend lesz a Belvárosi és Andrásy-uti Színház környékén. A két testvér színház július 4-én bezárja kapuit. A nyári vakáció megkezdődik, hogy aztán augusztus közepén ujjalt erővel, friss kedvvel, a nyári nap tűzétől pirosabban kezdjék meg az új szezon.

Most mást sem hallani a kétszínház környékén, mint a nyári tervek komoly megbeszélését.

— Borcsa, te a Fásorban nyaralsz, ugye? ugratják Boross Gézát, aki a szünet alatt is fellép a Fásorban.

Ilosvay Rózsi a Lidóról álmodik, viszont Bojda Juci még nagyravagyóbb. Ő Párisba szeretne menni. Gellért valószínűen Siófokon üti fel nyári tanyáját. Ürmössy Aniko detto. Bársony Pista, aki a legutóbbi műsorban Uray Dezső „Nyaralunk” című tréfájában egy parasztot játszott és annyira megijedt a saját alakításán,

hogy nem mer nyaralni menni. Kökény Ilonát viszont avval „huzzák” a kollegák, hogy most hat hétig tarthatja a doktor által rendelt hallgatókurát. Valaki kiírta az öltöztető jére: Kökény Ilona, okleveles dérmallgatókúra miatt zárva. Az utóhatetlen Kökény Ilonát remélt, hogy augusztusban kipihenten ismét teljesen egészségesen látogatni.

Simonyi Mária is a Balaton megalutazik, viszont Rajna Alice vidékmegy tejkurára. A mindig vidá Marosi Adél egész nyáron mozimert ahogy ő mondja:

— Kell az a kutya pénz, mit náljon az ember?

Bérczy Ernő pedig Nick Winterhez kötötte le magát nyárra. So nem lehetetlen, hogy végleg itthabennünket és Párisba megy egy na filmgyárhoz, Nagy Margit egyelőredunaparti korzón nyaral.

Csak egy hirtelen jegyeztük isoezt a pár nevet a Belvárosi és Andrásy-uti Színház zárása alkalmábés azt hisszük, hogy hat hét mulamikor a két színház kapui újra tárulnak, mindenki örömmel fogohagyni csapot, papot, Lidót, Siófokstrandot, korzót, mert hiszen a snész egyetlen éltető napja: a rivalisfénye, ragyogása.

Mihály bácsi a Scálában

(Levél a szerkesztőhöz)

Igen tisztótt Szörkesztő Úr!
Gondoltam, ha mán it vagyok
azánk székvárosába, mögnézem Én
azt a szép Helénát, mán azér is,
mer sokat hallottam Róla, meg mer
Anyjukom a lelkomre kötöte,
egy ne nézek mög semmiféle Nő-
temélyt. Csakazéris mögtapasztalom,
le Pestre ugyse lát el a zanyjuk
zzal a két balog Szömivel. Elmön-
am a Scala Pályaudvarba. A kapuba
gy Tábornok köszönt Nékem akku-
matosan. Annyi Zsinor vót a dolmá-
nyán, Mint nálunk a Lögényegyleti
ászlón. Bevezetett, leültetett és Én
estem a Szép Helénát, hogy kigyűj-
lön. Ki is gyűtt, Egy lepedő vót rajta
meg zöd hajzat, osztég Táncolt a
elkőm és danolt, de nem nagyon
hallottam mit, mer azok a fránya
muzsikusok belezenéztek a csudála-
bs hangjába ipeg akko, mikor éne-
zölt. Aszongya a szomszédom, hogy
a barnaizsó aki a zenekar főgépésze,
rigyelli a Pécsi Őrszét a sikeréért,
rát ugy vezényelli a Zenészeket,
hogy a közönség ne hallja őt. De
bizony hallottuk! Csattogtattam neki de
bisztek, ami nincsen rengyén, hogy
biszsegnek nekem a pestiek, ott tap-
solok ahun nekem tetszik, a pizemér,
mán pedig én akkó tapsótam, mikor
énekölt a Pécsi. Mögérdemelte. De
én nem érdemöltem meg, hogy a
Tábornok úr ki akart dobni . . .

Osztég gyűtt két színész, a Simo-
nyi és Gallai. Maskarában voltak ők
is. Jó magyar embörök lehetnek, jó

magyar nevük van. Ugy forog az a
vékony lábuk, mint az Anyjukom
nyelve. Osztég gyűtt a Tompa király,
ilyen fiatal és máris király! Fölvitte
az lsten a Dógát. Ő is danolt. Vót
még egy király, a Kornay és a Gallay
és a Simonyi, azok is királyok vótak,
hogy Vannak vót a szinpadon. Alsó
nem vót egyse. Tökfilkó vót egy, én
nem tudom hogy híjják.

Takáros menyecske a Pinter Mancsi,
nadrágba jáccik, hogy nem szégyelli
magát! Osztég ki van pingálva bécsi
pirosítóval a zajka mög a zarcocskája.
Hogy mögenged ilyet az anyja! Én
nem engedném mög a Jányomnak,
pedig az urasági dajka Pesten. Fura
neve van a Galettának, ugy belészállt
a hangja a szivembe, gyönyörűen
énekelt, a közönség szeretheti őt,
mer minden jány egész belepirult
mikor kigyűtt a Galetta. Szép embör,
azt mög kell hagyni . . .

Osztég vótak még jányok, de azok
csak táncoltak.

Tisztótt Szörkesztő úr, örülök, hogy
azanyjuk nem gyűtt velem, mer ha
látta vóna a Pécsi Őrszét ő is lepe-
dőbe járt vóna mindig Otthon, amitő-
mentsen meg Engemet és a Falut az
Isten . . .

Békesség adassék Szörkesztő Úr-
nak, maradok tisztólettel

Mihály bácsi.

Brillánst, aranyat, ezüstöt a legmagasabb árban vesz

HARKÁNYI, RÓZSA-UTCA 36. SZÁM.

Járay Sándor, a debreceni színház baritonistája, egyike azoknak a rokonszenves színésztehetségeknek, akiknek minden ujjab alakításukkal közelebb sikerül férkőzni a közönség szívéhez. Az ő egyénisége vonzó és kellemes, játékmódora deccens, kerüli az olcsó hatásokat, a hangja tisztáncsengő, mellyel kitűnően tud bánni. E tulajdonságainak köszönheti Járay azt, hogy a közönség minden egyes föllépésekor szívélyes demonstrációval üdvözlí. Legutóbbi nagy sikerét a „Keringőszerelem” című operettben aratta Járay, Laci gróf szerepében. Az ő alakítása nagyban hozzájárult az operett diadalmas pályafutásához.

Thurzó Elvira, a Vig-színház tehetséges, fiatal tagja játszott a múlt héten a „Vanja bácsi”-ban Gombászögi Frida szerepét, Jelenát. Thurzó a legrövidebb idő alatt érte el azt, hogy a színház elsőrendű szerepeket bíz rá. Szép sikere volt még nemrégiben a „Csalódások”-ban és a „Szerelm vására”-ban. Intelligens játéka, biztos mozgása és szép megjelenése arra predestinálják, hogy a legelső közt foglaljon helyet.

Entente tiszték Budapesten meglepetésüket gyakorta kifejezik fővárosunk fejlett kereskedelmi és ipari vállalatának láttán. Különösen a Rákóczi-ut forgalmas üzleti élete vonja magára az érkező idegenek figyelmét. Például a Sternberg-féle „Zenepalota” — mint Európának e nembn legnagyobb speciális áruháza — kivétel nélküli elismerést vált ki belőlük.

Előfizetési felhívás

Julius elsejével új előfizetést nyitunk a SZÍNHÁZI VILÁG címűnek előfizetési negyedévre 65 korona, fél évre 130 korona, egész évre 250 korona.

Minden új előfizető díjtalanul megkapja Színházi Világ vagy Komédia ez évben megjelent összes számait.

A SZÍNHÁZI VILÁG kiadóhivatala
Röck Szilárd-u. 16. sz. alatt

Hajdu László, a Beethoven művészeti iskola talentnövendéke az elmúlt év vizsgaelőadás keretében megnyitotta be, hogy a jövő évhez fűzött optimisztikus remények alaptalanok. A fiatal művész Shakespeare „Julius Caesar”-jának egy jelenetében kiorgánumával, biztos és mélyen átértzett káival teljesen meghódította a közönséget.

Uray Tivadar

Zerkovitz Béla

Pálffy Boriska, a kitűnő fiatal operett-énekesnő vasárnap délután a Scala Színházban eljátsza a Szép Helénában Péchy Erzsi szerepét, június 15-től kezdve pedig az esti előadásokon ő fogja játszani a darab címszerepét.

Bartók Béla, a legmodernebb magyar zeneszerző, az elmúlt héten Berlinben hangversenyezett és mint Berlinből írják, nagy és megérdemelt sikert ért el.

Fedák Sári újból elköltözött Magyarországból. Átment a Lajtán az osztrákokhoz Bécsbe, ahol az Apolló Színházban egy magyaros ízű osztrák operett főszereplője lesz.

Az **Intim Kabaré** kitűnő művészgárdája az elmúlt héten nagy sikerrel vendég szerepelt Budagyöngyén. A közönség hálás tap-

sokkal adózott a kitűnő szereplőknek, különösen a kabaré népszerű primadonnájának, Szeless Elzának.

A Télkertből varieté lesz. A Nagymező-utcai Télkert jövődő sorsa dolgában sok küzdelem után megtörtént a döntés. A bécsi Sascha filmvállalat budapesti fiókja, a Radius cég, amely annak idején megvásárolta a Télkertet, megkapta az engedélyt arra, hogy a Télkert helyiségében színházi és mozi-előadásokat rendezhessen.

A SZÁRAZFÖLD

Föld Matyit a multkoriban nagy baleset érte az Otthonban. Matyi a rendes napi uzsonnakávéját költötte el (jó étvágygal) közben azonban nagy előadásokat tartott színházról Leopold igazgatónak. Matyi magyarul . . . magyarul, egyszerre csak a beszéd hevében magára dönti a csésze kávéját. (Nosza lett nagy ijedelem, a pincérek törülgették jobbra-balra a kávék direktort.) Közben már az alsóskompánia is összeverődött, de Föld nem ülhetett le, mert a kávé foltjai még nem szikkadtak meg ruháján. Egyszerre *Hajó* Sándor, a kitűnő író, aki Matyi alsóspartijában a harmadik szokott lenni, örömmel felkiált:

— *Kezddhetjük! Megszáradt!*

— Tényleg elkezdhetjük — feleli *Szép Ernő* csendesen — *a hajó már szárazföldre jelez.*

BUDAPEST, V. KER.
VILMOS CSÁSZÁR-
UT 58. SZÁM
TELEFON 26-35

**SCHULLER
ÉS TÁRSA
ÉTTERME**

Előkelő társaságok
találkozó helye!
Színház után friss
vacsora!

Egyesült erővel a menyországba

Színpad tréfa — Írta: Gosztonyi Ádám

SZEMÉLYEK:

Tótengrab Áron, „A kényelmes meghaláshoz” c. temetkezési vállalat ügynöke
 Krantenstein Zakariás, „A föltámadás garantálva” c. temetkezési vállalat ügynöke
 Haldokló ur
 Zizi, a szobalány

(Egy kövér bácsi a Haldokló. A szin közepén ül karosszékekben, feje borogatással be-kötve. A haldokló mellett kis asztalkán ételek. Kitünő ebéd, saláta, hus, melyből a haldokló jóízűen, tele pófával eszik.)

Haldokló: Hiába, igaza lehet doktor Aspirinnek . . . Meg fogok halni . . . Nagyon beteg lehetek. Nincs semmi étvágyam. (Eszik) Semmi se izlik. (Élvezettel válogat az ételekben) Fáj a lépem, a lépom, a májám, a vesém, a szegycsontom, a lapockám és a natuszeletem . . . (Vadul tovább eszik) Szegény özvegyem . . . szegény gyermekeim nevetlen apja . . . szegény unokáim! Milyen szerencse, hogy agglegény maradtam. Most nyugodtan halok meg. (Élvezettel csámcsog) A legbutább közmondás, hogy evés közben jön meg az étvágy! Már egy órája eszem és még mindig nincs étvágyam. (Egy óriási falatot nyel le, ami megakad a torkán, úgy, hogy elkezd fulladozni) Jaj, jaj, segítség . . .

Zizi: (nagyon csinos. Berohan. Elkezd a haldokló hátát ütögetni, mire az jobban lesz, majd lehunyt szemekkel hátradől a székben) Szent Isten! Elájult. Hamar egy kis éthert, vagy alkoholt . . .

Haldokló: (elhaló hangon) Inkább az utóbbit . . .

Zizi: (egy pohár vörösbort nyújt át, amit a haldokló meglepő fürge-séggel fölhalt) Jobban van már?

Haldokló: (lemondóan) Roszszabbul. Nem segít már én rajtam, csak a sir!

Zizi: (előbb a saját, aztán a haldokló szemeit törülgeti.)

Haldokló: Csak a sir . . . H maga miért sir? Bözsi ne sirjon!

Zizi: Kérem, én nem vagyok Bözsi . . . Én Zizi vagyok . . .

Haldokló: Mindegy. A kö-l azt mondja, hogy Bözsi ne sirjon!

Zizi: Ne tessék fölízgatni magá-Doktor Aspirin azt mondta, hogy vigyáznia kell a drága egészségén!

Haldokló: Csak bizza rám.

Zizi: (kimegy.)

Haldokló: Igen, vigyázni kell drága egészségemre. Gyerünk az az orvossággal! (Fölhalt egy pohár vörös bort.)

Tótengrab: (belép. Fekete, öreg ferencjózsef feszül rajta, a fején c-linder, hosszú gyászfátyollal) J napot! Van szerencsém . . .

Haldokló: Nekem nincs szerencsém. Mivel szolgálhatok?

Tótengrab: Nem mé'ztatik ismerni?

Haldokló: Ki van zárva! Nincs szerencsém.

Tótengrab: Akkor van szerencsém bemutatni magamat. Tótengrab Áron vagyok, „A kényelmes meghaláshoz” című temetkezési vállalat vezérfőügynökségének vezér-képviselője. Életbevágó, akarom mondani halálbavágó ügyben kerestem fel uraságodat. Ugyanis doktor Aspirin Teodolfitól jövök, akitől értesültem, hogy urasága az égiek jóvoltából közel áll ahhoz a határhoz, mely a véges földi életet a végtelen tulvilági élettől elválasztja.

Haldokló: (siri hangon) Jó, jó, tudom, de mi köze ahhoz magának?

Tótengrab: Hogy mi közöm hozzá? Az a közöm, hogy én uraságnak tanáccsal akarok szolgálni. En ugyanis egy halott vagyok. Hiába néz rám uraságod olyan furcsa tekintettel, én igenis egy halott vagyok. Vagy ilyesmit uraságod még nem hallott?

Haldokló: (ijedten) Nem, én még nem vagyok halott. (Tovább is akar beszélni, de Tótengrab befogja a száját. A beszélgetés további folyamán ez többször is megtörténik. Valahányszor a haldokló ki akarja nyitni a száját, Tótengrab betapasztja.)

Tótengrab: Igenis. én egyenesen a tulvilágról jövök. Én kérem már egyszer meghaltam. Ott feküdtem már egyszer a koporsóban . . . (Feketeszegélyes zsebkendőt vesz elő és zokogva befújja az orrát) . . . feleségem és gyermekeim sirva és zokogva és zekegve álltak körül a koporsómat, melyet nem „A kényelmes meghaláshoz,” hanem egy másik ufolos, rongy, piszok temetkezési cég szállított. És mit gondol kérem, mi történt? Mikor feleségem és gyermekeim legjavában zokogtak, egyszerre csak felültem a koporsómban és dühösen így szóltam: „Ez már mégis csak disznóság! Nem, ilyen koporsóban nem lehet pihenni!” Képzeld kérem, a fejpárna nyomta a fejemet, a derékalj derekasan nyomta derék aljamat, a szemfedőről nem is beszélve, amely nemcsak az én szememet szurta, hanem még a körülállókna is szemet szurt. Rögtön

nekiálltam és tapasztalataim alapján szerkesztettem egy új, modern rendszerű, kényelmes koporsót, melyben élvezet a pihenés. (Haldokló meg akar szólalni, de Tótengrab befogja a száját) Ezt a találmányomat fölajánlottam „A kényelmes meghaláshoz” című temetkezési vállalatnak s ennek alapján szállítjuk most legújabb rendszerű koporsóinkat, kuncsaftjaink legteljesebb meglegedésére. Még eddig egyik sem panaszkodott! Sőt, kérem, számos köszönő levél van cégünk birtokában, melyet hálás üzletfeleink irtak . . .

Haldokló: (meg akar szólalni.)
Tótengrab: Ön azt akarja mondani, hogy ez hihetetlen! Uraságnak igaza van, ez hihetetlen, de való. Való! Oly igaz, mint ahogy élek, illetve mint ahogy meghaltam! (Noteszt vesz elő) És most van szerencsém ajánlani uraságnak jól sveifolt, testhez álló koporsóinkat. Puhafából méztatit parancsolni, vagy keményfából? Fölül bőven egy kissé, alul keskenyebb. (Jegyez a noteszbe) Francia forma! Nagyon izléses! Uraságnak kitűnő izlése van. Sliccel parancsolja uraságod, vagy slicc nélkül? Egy kis csipkét kérem a fejnél, oldalt zejmedlivel . . . Megvan! (Becsapja a noteszt.)

Haldokló: (végre szóhoz jut. Rémülten) De kérem, még nincs szükségem rá . . .

Tótengrab: De igenis, szükség van rá, ha urasága ad valamit a kényelemre. Biztosítom, hogy uraságod meg lesz elégedve a kényelmes szállítással. Ugy halljak meg még

Öszülés
ellen

Min-
denütt kapható!

használgon amerikai D. Dyon
Hairres-Torer-t. 000 000
Nem hajfestőszert, hanem a
haj eredeti színét adja vissza.
Ara 30 korona.
000 Főraktárak: 000
City-drogéria,
IV. ker., Eskü-ut 3. szám és
Honvéd-drogéria,
I. ker., Attila-körut 2. szám.

Nyakkendőház

IV., ker. Kigyó-utca 5. sz.
(Klotild palota)

V., Deák Ferenc-utca 14.

**Nyakkendők, férfi-
divatárak nyári
occasio árban**

egyszer, hogy uraságod a használat után nem fog szemrehányással illetni engem, amiért rábeszéltem erre a vételre.

Haldokló: (könyörögve) De én még nem akarok meghalni!

Tótengrab: (kenetteljesen) Mindnyájunk sorsa Isten kezében van. Ha az Úr akarja . . .

Krankenstein: (ebben a pillanatban belép. Szintén fekete ferencjózsefben van s a fején gyászfátyolos cilinder) Igen, én akarom, hogy tisztelt urasága nálunk rendelje meg elsőosztályu temetését. Krankenstein Zakariás vagyok kérem, „A föltámadás garantálva” című temetkezési vállalat vezérfőügynökségének vezérképviselője. Egyébként kérem egy halott vagyok.

Haldokló: Ah, ön is?

Krankenstein: Igen, egyszer már én is meghaltam. De föltámadtam és tapasztalataim alapján szerkesztettem egy olyan koporsót, melyből biztos a föltámadás. Ha nálunk méztatik temetkezni, biztos lehet a föltámadásról. Cégünk három évi jótállást vállal. Ha három év alatt nem méztatik föltámadni, a cég hajlandó tovább is várni. Remélem, hogy uraságod e' nagyszerű ajánlattól meghalva, illetve meghatva, elfogadja ajánlatomat.

Tótengrab: Lári-fári! Kérem a mi gyártmányainknál kitünőbb nem létezik. A mi gyártmányainkat már a nóta is dicséri. Tudja, hogy szól a nóta? Így: (Énekel)

Kitették a holttestet az udvarra!

Nincsen aki onnan őt elszállítsa,

Majd elviszi őt a Tótengrab Áron,

Ez a legjobb vállalat a világon!

Kérem, mi eltemetjük önt elsőosztá-

lyu, disszes temetéssel potom három száz krónért.

Krankenstein: Nálunk ugye azt megkaphatja kétszázötvenért.

Tótengrab: Én eltemetem ön kétszázért!

Krankenstein: Na, tudja mi haljon meg százötvenért!

Tótengrab: Száz! Száz először, száz másodszor, senki kevesebbet!

Krankenstein: Kilencvenkilenc Ragadja meg uraságod ezt az alkalmat, mert soha életében nem lesz alkalmá, hogy ilyen olcsón meghaljon.

Tótengrab: Én teszek egy kitünőbb ajánlatot. Ha uraságod nem várja be, amíg az égiek jóvoltából elköltözik ebből a hadinyomorúságos világból, hanem sajátkezüleg intézkedik ez irányban és kegyeskedik főbelőni magát, nálam öt százalékkasszaskontóra számíthat.

Krankenstein: Öt százalék? Hát én adok tíz százalékot. Haljon meg nekem uraságod!

Tótengrab: (Krankensteinhez) Pardon, kolléga ur, egy szóra! (Félrevonulnak) Kolléga ur, amint látom, egy kitünő üzletember. Maga is érti a szakmáját, én is. Ajánlok egy kitünő gründolást. Működjünk együtt. Alapítsunk egy új céget.

Krankenstein: Gründolni? Azt már igen. Arra mindig hajlandó vagyok. Ötven százalékra.

Tótengrab: Gilt.

Krankenstein: És mi legyen az új cég címe?

Tótengrab: Új cégünk címe: »Egyesült erővel a menyországba.« És az első kuncsaft, ime itt van . . .

Krankenstein—Tótengrab: (egyszerre odalépnek a haldoklóhoz, egyforma gesztusokkal, egyszerre

Házasságközvetítő: Faragó Jenő
Népszínház-
utca 16. Telefon

mondják) Van szerencsénk felkérni uraságodat, hogy temetkezzék a Tótengrab és Krankenstein cégnél. Cégünk, az „Egyesült erővel a menyországba,” minden tekintetben a legolcsóbb. És ha uraságod megteszi azt a szivességet, hogy itt helyben, prompt, azonnal meghal, mi uraságodat a reklám kedvéért ingyen, teljesen díjmentesen eltemetjük. Ragadj meg uraságod ezt a páratlan alkalmat.

Haldokló: (rettenetes dühvel felugrik) Igen, megragadom! (Megragadja mindkettőt a nyakánál és egy haldoklótól meglepő erővel kihajítja az ajtón) Pfű, de kimelegedtem! (Nyujtózkodik) Egész jól esett ez a kis tornázás! Sokkal jobban érzem magam. Már szinte egészséges vagyok! Még néhány ilyen hullagazember, ilyen halottügynök és egészen egészséges leszek. A kutyafáját!

Zizi: (bejön) Mi az? Mi történt?

Haldokló: Kidobtam ezt a két csirkefogót! És azt a zsvány doktor Aspirint ne eressze be többé ide a házba, Zizikém, drágám. Meggyógyultam.

Zizi: Igazán?

Haldokló: De mennyire! Nini, milyen csinos maga ma. (Megcsókolja.)

Zizi: De hová gondol, nagyságos ur?

Haldokló: Oda! Csakis oda! (Megöleli) Na jöjjön már Zizikém! Gyerünk, gyerünk!

Zizi: Hová?

Haldokló: Hogy hová? (Az ölebe ülteti Zizit) A menyországba! Elmegyünk fiam „Egyesült erővel a menyországba!”

— Fügöny. —

CsILLAG ERZSI FÉNYKÉPEZŐ MŰTERME
BUDAPEST, IV., DEÁK FERENCZ-UTCA 17. SZ.
Telefon 123—13.

Dr. FÜREDI féle rendelőintézet férfi- és nőbetegségek ellen.
Budapest, VII., Rákóczi-ut 32. szám.
Reggel 9-től este 7 óráig.

Van önnek hozzátartozója, aki férjhezmenendő? Nősülendő? Forduljon bizalommal Davidovits intézetéhez, Erzsébet körút 17. sz. Házasságközvetítés előkelő körökben diszkrétan, gyorsan eredményel. Ajánlat díjtalan! ooo

Cukor nélkül
is biztosan befőttjeit eltarthatja minden háziasszony, ha konzerváló szernek
„SZALIKÓ” tablettákat használ!
Használati utasítás minden csomagban. Mindenütt kapható!

Festesse meg szőrméjét

(felelősséggel minden színre)
BORDY és MARTINKA szőcs mestereknél
Budapest, VI., O-utca 11.

R Ó Z S A

== SZÜCS ==
IV. KIGYÓ-TÉR 1.

Szőrmék megóvásra elfogadtatnak

LEGUJABB KÖNYVEK,

melyek lapunk kiadóhivatalában kaphatók:

Basa bácsi mesél K 27.50

Lelkes: Kuruc ég alatt K 22.—

Tamás Ernő: Elmult csodák (Versek) K 14.30

Gaal Andor: A biborruhas asszony (Regény) K 24.20

Strelisky: Visszhang (Novellák) K 33.—

A fenti könyveket vidékre is szállítjuk az összeg és a postaköltség előzetes beküldése után.

VII., ISTVÁN-UT 28. Murányi-u. sarok

Illatszerek □□ Hölgyfodrász és manikűrszalón

Droguacikkek Tulajdonos Szabó Zoltán gyógyszerész

Megalakult a Színházi Világ Hangversenyvállalata

A Színházi Világ új vállalkozással lép a nagyközönség elé, Színházi Világ Hangversenyvállalata néven ugyanis egy minden részletében nagyszabású és kiterjedt programmal bíró hangversenyvállalatot létesített, amely elsőrendű hangversenyek és művészesték rendezésével fog foglalkozni.

A vállalat, amely szerkesztőségi helységünkben máris megkezdte működését, rövidesen olyan nagyszerű meglepetésekkel szolgál a főváros és a vidék hangverseny és színházkedvelő közönségének, amelyek első helyet biztosítanak számára az összes hasonló vállalatok közül. A hangversenyvállalat máris serényen dolgozik és több kitűnő hangverseny és művészestét készít elő, amelyekre sikerült megnyernünk a főváros elsőrendű művészeit és művésznőit, akik a rendelkezésükre álló idő alatt kizáróan csakis hangversenyvállalatunk által rendezendő előadásokon lépnek fel. Rajtuk kívül különféle külföldi és tengerentúli attrakciók budapesti vendégszerepeltetését szervezi a hangversenyvállalat igazgatósága, amelyek annak idején nagy feltűnést fognak kelteni.

A Színházi Világ Hangversenyvállalata igazgatói Sebestyén Mihály a Magyar Színház tagja, a marosvásárhelyi Nemzeti Színház v. igazgatója és Várdai Tódor a magyar filmipar ismert tagja, akik mindent elkövetnek, hogy a hangversenyvállalat által rendezett előadások minél nagyszabásúabbak, nivósak és művésziek legyenek.

A hangversenyvállalat azonkívül elvállal minden ehhez hasonló magánosok és testületek által tervezett színházi, zenei, kabaré és filmelőadások, felolvasások, művészesték és matiné szervezését és rendezését Budapesten és vidéken. Gondoskodik továbbá minden a színház és a film körébe vágó művészi és adminisztrációs munkák megszervezéséről és lebonyolításáról.

A Színházi Világ Hangversenyvállalata lapunk szerkesztőségi helységében (VIII., Röck Szilárd-utca 16. szám) működik, ahol a hivatalos órák alatt készséggel nyújt felvilágosítást minden érdeklődőnek,

AMERIKAI MOZAIK

**Szines és plasztikus filmek — „Romance“
A színpadról a moziba — 450,000 dollár egy
szerepért**

A „Szinházi Világ“ amerikai tudósítójától

New-York, 1920. június.
Amerika nagy városaiban most épten nyomon a filmgyárak szorgalmas hadseregével találkozunk az ember. A folytonos szép időjárást sokkal intenzívebben használják ki a filmesek, mint ezelőtt és bár a legbecesebb eszköz, a keskeny celluloid-szallagból jóval kevesebb állt az operatőrök rendelkezésére, mint a náboru előtt (nem árulok el titkot, na megsgom, hogy a nyersfilm itt is a drága ritkaságok közé tartozik) mégsem takarékoskodnak a gyárak az értékes anyaggal. A csodás filmkolosszusok, amelyeknek bemutatásai öt—nyolc estét is kitöltenek, egymásután hagyják el tekintélyes példányszámban a filmgyárak laboratóriumait. Holmi „kis“ tíz-tizenöt felvonásos filmcsekék ma már föl sem tűnnek itt. A publikumnak csak olyan drámák kellene, amelyeknek folytatása következik. És ezek a folytatások — jobban mondva az egyes folytatások közötti idők — feszült izgalomban tartják állandóan a közönséget. Sőt újabban igen elharpódzott a mozika publikuma között az a régi amerikai szokás, hogy *fordításokat költnek a folytatásokra, még hozzá elég tekintélyes összegekben.*

A közelmúltban azonban mégis egy rövid — alig ezerméteres film — kellett élénk feltűnést. A film a „Bajazzo“ című ismert operát vitte vászonra, de nem az eddig ismert és megszokott módon, hanem . . . Különben tartunk sorrendet.

Philadelphian a Bigham-Hóttelt megvásárolta a Stanley Ltd., amely

három millió dollár költséggel remek mozi varázsolt a szálloda helyére. A hatalmas és pazarul diszített nézőteret az ünnepélyes megnyitáskor előkelő meghívott közönség töltötte meg. A vászon előtt gazdagon hímzett vörös bársony szétcsapódó függöny volt és a zenekar a „Bajazzo“ nyitányát játszotta. Amikor a függöny szétlebbent, a meglepett közönség előtt maga a híres opera játszódott le teljes élethűséggel. A vászon az opera jelenetei természetes színeiben és plasztikusan játszódtak le és hogy az illúzió tökéletes legyen, a vászon mögött kitűnő hangú művészek énekelték az opera szöveget, amely teljes összhangban volt a filmdarab jeleneteivel. A közönség meglepődve nézte és hallgatta végig az előadást, amelyet a direktció meglepetésnek tartott, mert sem a meghívók, sem egyebűk nem tettek említést a nagyszerű találmány bemutatásáról és mikor a darab végén megjelent a vászon a gyár — *The Canadian Film Co.* — tölgyfalevelet ábrázoló márkája, a tapsnak valószínű orkánja zúgott fel, amely több, mint husz percig tombolt. — A plasztikus és természetes színű filmek, amelyeket egyszerűen három gépen kell vetíteni, az ősszel indulnak világot meghódító útjukra és nem kell nagy jóstehetség annak a megállapításához, hogy óriási sikert fognak aratni.

*

Az egyik los-angelesi színházban nemrég mutatták be Edward Sheldon „Romance“ című színművét, amely-

nek főszerepében Doris Keane fedhetetlen alakítást nyújtott. A darab nagy sikere és a művésznő páratlanul álló játéka több nagy filmvállalatot birt arra, hogy a drámát megfilmesítse. Az egyik vállalat, a Hiram Abram-féle filmgyár 150.000 dollár tiszteletdíjat ajánlott fel Doris

Keanének a darab főszerepének játszásáért, azonkívül a tiszta szonnak egyharmadát, ami legkebbebb 300.000 dollárt tesz ki. A művésznő ezt az ajánlatot fogadta és a felvételek megkezdéséig egy filmeken játszik — külön gázsi nében.
Folyt.

A fehérfogu álarc

Hétszázötven milliós film a Kertmoziban, Pearle White a főszerepében

Valósággal csodába illő filmkolosszus készült el néhány hónappal ezelőtt Amerikában. A filmet, amelynek „Fehérfogu álarc” a magyar címe, az amerikai Pathé-gyár vette

fel öt millió dollár költséggel. Ennyibe került a hatalmas méretű harminckét felvonásos filmóriás, amelynek főszerepét a világszerte ismert kiváló művésznő Pearle White, a Dollárkirálynő híres kreálója játsza, aki szerepléséért csak egymaga egy félmillió dollárt kapott a gyártól, ami még Amerikában is horribilis összeg. A filmet a technikai lehetőség legszélső határáig kigondolt bravurokkal építették fel. Autók, vonatok, hidak, alagutak, egész városok égnék el, de a Pathé gyár nem kimélte a pénzt, a fáradságot, hogy ezt a gyönyörű filmet minél tökéletesebben készítse el.

A tartalma is rendkívül érdekes és vonzó. Egy álarcos valuki megjelenik mingenütt, ahol valami baj van és megment mindenkit. A legfantasztikusabb utakon jár az álarcos, nem ismer lehetetlenségeket ma még New-Yorkban segíti az arra szorulókat, holnap már Philadelphiában találjuk őt, de délután már a roppant amerikai praireken menti ki a gyanútlan utasokat a benszülöttek kezei közül.

Amerika moziba járó közönségét valósággal extázisban tartotta annak

a kérdése, hogy vajon ki az álarc. A titok csak a harminckettedik felvonás végén derül ki, amikor megjelenik a »Fehérfogu álarc«, akit a filmesek a »Gyöngék oltalmának« neveztek el.

A mindig szebb és szebb képek gyönyörködtető Kertmozi a legnagyobb áldozatok árán tudta csak megszerezni ezt a nagyszerű filmet és e hónap 4-ikén már be is mutatja a budapesti közönségnek. Az izgalmas cselekménydráma bemutatójával kapcsolatban áldozatkész Kertmozi »Ki rejtőzik fehér álarc mögött?« címmel pályázatot is hirdet. A főváros közönségbizonyára nagyszámban vesz részt a pályázaton, különösen ha arróljuk, hogy a pályázók között sorozás lesz és a három nyertes nagyszerű nyereményt kap. Az első egy lugaspáholy jegy, a második egy páholyjegy, a harmadik pedig egy fenntartott helyre szóló jegy, de nem egy előadásra, hanem az egész szonra.

Reinerné Szepessy Tuss
női kalap üzlete
Budapest, IV., Koronaherceg-u. (Haris-kő)

Zongorák, cimbalnok művészi hangolása és javítása.
Óreg hangszerek becseréltése
SÁROSSI M.
zongorahangolási - vállalata
Budapest, V, Korall-u. 10, f. 1

Chorkartói üzenetek

rovatban készséggel adunk felvilágosítást olvasóinknak
armely színházi vonatkozású kérdésben. Kéziratokat
és rajzokat nem adunk vissza.

Bihariak. A bihari menekültek felsegélye-
zésére rendezett előadáson való szereplésért
egy művész sem kért honoráriumot.

Szép Heléna. 1. A kérdezett művész azt
érte a direkciónál, hogy esténként kocsi
álljon a rendelkezésére, amely előadás után
azaviszi a színházból. Az igazgatóság —
átvitkozva a mai viszonyokra — a kérést
nem teljesíthette, ami miatt a kérdezett
művész otthagytott csapat-paport, előadást és
többé feléje sem nézett a színháznak. 2. Uj-
vázi, Gabányi, Nádai gyalog jártak, talán
csak elsején — lóvonaton.

Kolos. A Rablólovagban Kürt szerepét
Sorsos Gyula játszotta. — Bakfis. 1. Szíve-
sen ad autogrammot. 2. József-körut 9. 3.
Ugy tudjuk, itthon van. 4. Vácon. — B. J.
szentes. 1. A havi tandíj 80 korona, de ha
lehetőséges, könnyen kap tandíjmentességet.
2. Lipót-körut 1. szám alatt van az iskola. —
Tanuló. Rendkívül elfoglalt ember. Nem hin-
nénk, hogy vállalkozna arra. — K. Imre
Kaposvár. 1. A Vigszínházban ment. 2. Góth
Sándor és G. Kertész Ella. 3. Eszük ágában
nincs.

használt férfiruhákat magas árban ve-
szek. Breisach, Rákóczi-ut 64.

PÉNZCSOPORT részére
brilliant, aranyat, ezüstöt, mindenkit felülmúló árban
SEILER ékszerész, VI. ker., Aradi-utca 16. szám.

REJTVÉNY

Megfejtési határidő *julius 11.* Azok között,
akik helyesen fejtik meg, 3 díjat sorsolunk
ki. Első díj: Egy egész páholy a Fővárosi
Nyári Színházba. Második díj: a „Szinházi
Világ” vagy a „Komédia” ez évben megjelent
számai. Harmadik díj: Palásthy Irén fény-
képe autogrammal.

Mult heti rejtvényünk helyes megfejtése

Aranykakas

Helyesen megfejtették:

872-en.

Sorsolás útján első díjat nyerte: Haas
Tibor (Budapest, V., Visegrádi-utca 11); a
második díjat: Richter Edit (VI. Eötvös-utca
4. szám.); a harmadik díjat: Amster Gizi
(Teréz-körut 30. I. 26.) nyerték. A díjak át-
vehetők a Színházi Világ kiadóhivatalában
(VIII., Röck Szilárd-utca 16.)

ORLIK SÁNDOR

írógép és irodabutorvállalata
Uj helyiség: V. Dorottya-utca 10.
Telefon 103—86.

KERT MOZI

Városligeti Fasor
és Aréna-ut sarkán

m e g n y i l t !

TÖRD. VÉDLÉ.

"FOTÓ"
FÉNYKÉPÉSZETI
SZAKÜZLET BUDAPEST
RÁKÓCZI UT 80
MÁGYAR HÍRSZOLGÁLTATÁS
TELEFON: JÓZSEF 2832

Dr. Kajdacsy
Budapest, József-körút 2

gyógyít
férfi- és női
betegeket
Rendel:
10-4-ig és
7-8 óráig.

SZAKORVOSI
vérgyógyító rendelőintézet
Budapest, Dohány-u. 39.
Rendel: 11-1-ig és 4-7-ig.

Hajszálakat végleg eltávolít BACH MARIK
kozmetikai intézete. Mindenféle
szépséghibák kezelése, szepioltávolítás, ráncok
simítása, arcgőzölés és arcmasszázs jutányos áron.
ben. — Budapest VII. ker., Almásy-utca 3. sz.

HAMIS FOGAK
ezüstöt, aranyat és platina-
drágán veszek GROSS ANTON
BUDAPEST, VIII. ker.
József-körút 23. sz. félelm.

Tisza kávéház
VII., ker. Rákóczi-ut 74. sz.

Estétként BALOGH KÁROLY hírneves cigány
— primás teljes zenekarával hangversenyz.

EXCELSIOR BAR

Budapest, Rákóczi-ut 62. sz.

Minden este a világhírű OSCAR VIRÁG
a bécsi Sacher-kedvence hangversenyz.

Estélycipők Gerőnél, Budapest, IV.,
Kossuth Lajos-utca 4. sz.

Csak a lakásán veszek viselt férfiruhát és cipőt ANGELUSZ Izabella-
tér 2. Telefon 94-49.

Helyettes szerkesztők:
SEBŐK SÁNDOR és BALOGH SÁNDOR
Főmunkatárs: BARNÁ JENŐ

Kiadótulajdonos:
SZÍNHÁZI VILÁG KIADÓVÁLLALAT R.T.

Felölös kiadó:
KONDOR I. igazgató.

Előfizetési ár:

Egy negyedévre	65.— K
Egy félévre	130.— K
Egész évre	250.— K

HAMVAS JÓZSA

Orpheus a pokolban

Fővárosi Nyári Színház

Papp Jenő felv.

SZÍNHÁZI VILÁG

Szebeni Margit
(Cupido)
Orpheus a pokolban (Budai Sinkör)
Papp Jenő felv.

„METROPOLITÁN” NYOMDA TELEFON: 143-62